

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΗ;

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΤΟΥ Σεβασμ. Μητροπολίτου Καθηδρείας κ.κ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ

«Τέκνον, ἀφένωνται σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.» (Μτθ. 9, 2)

Οὐκ ἀπὸ κάποια, σοβαρῆ ἀρρώστια, οὔτε ἀπὸ κάποιο ἀπρόοπτο δυστύχημα εἶχε μείνει παράλυτος ὁ ταλαίπωρος, ὁ ἀξιοθρήνητος ἄνθρωπος τοῦ εὐαγγελίου ποῦ διαβάστηκε σήμερα στὶς ἐκκλησίες μας. Εἶχε χάσει γιὰ πάντα τὸ ἀνεκτίμητο δῶρο τῆς υγείας του ἔχε κταντήσει ἕνας μισοπεθαμένος σωρὸς ἀπὸ ἀδυνατισμένες σάρκες καὶ ὀστά ἐξ αἰτίας τῶν ἁμαρτιῶν του. Τὶ εἶδους ἦσαν τὰ ἁμαρτήματά του δὲν μᾶς λέγει τίποτε ὁ ἱερεὸς εὐαγγελιστῆς.

Τὸ ὅτι τὸ φαρμακεῖο δηλητήριο τῆς ἁμαρτίας εἶχε παραλύσει τὸ πειρὸ εὐκίνητο, ὀλοζώντανο καὶ σαμαλέο τοῦτο σῶμα τὸ συμπεραίνουμε ἀπὸ τὸ λόγο τοῦ Κυρίου. Δὲν τοῦ λέγει: «τέκνον, ἔγειρον καὶ περιπάτει» ἀλλὰ τοῦ λέγει: «Τέκνον, ἀφένωνται σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.» Κατὰ συνέπειαν ἡ βαθύτερη αἰτία τῆς ἀπερίγραπτης συμφορᾶς του ἦταν οἱ ἁμαρτίες του.

Μὲ ὁποιοδήποτε προσοπτῆ καὶ ἂν ἐμφανίζεται ἡ ἁμαρτία εἶναι κατὰ τὸ πολὺ ἐκφυσικὸ, τὸ πολὺ θελκτικὸ. Μὰ ἡ ἐκφυσικότης καὶ θελκτικὸς ἡ βίσκεται στὴν ἐπιφάνεια. Στὸ βάθος κρύβεται φαρμάκι ἄφθονο φαρμάκι. Τὸ μῖσος ὑπόσχειται ἱκανοποίηση. Ἡ ἐκδίκησις εὐφραίνει. Ἡ ἀδικία προστατεύει τὰ ἄνομα συμφέροντα. Ἡ κακογλωσσία καὶ ἡ δυσφημίασις προσφέρουν εὐχυσίτησιν. Ὁ φόβος ὠθῶνται μαζὴ στὴν βλάβη τοῦ ἐπιτυχημένου συνανθρώπου μᾶς μᾶς προσφέρει μιὰ ψυχικὴ ἀποζημίωση. Οἱ σαρκικὲς ἀσχημοσύνης προσφέρουν τὸ πεντάσταγμα τῆς ἡδονῆς. Ἡ βία κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἀποζημιώνει τὸ πληγωμένο φιλότιμό μας.

Πόσο πρόσκαιρες ὅμως εἶναι οἱ ἱκανοποιήσεις, οἱ εὐφροσύνης, οἱ εὐχαριστήσεις, οἱ ἀποζημιώσεις καὶ ἡδονῆς τῆς πολυπόσωνης καὶ πολυκέφαλης αὐτῆς λεονταίας ὕδρας ποῦ λέγεται ἁμαρτία! Κανένας μοχθηρὸς ἄνθρωπος, κανένας ἐκδικητικὸς, κανένας ἀδικος, κανένας σνοκοφάντης, κανένας φθονερός, κανένας ἠθικὸς ἀνάθροτος, κανένας φουκὸς δὲ βρέθηκε ποτέ νὰ εἶναι εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴ ζωὴ του. Ἐνας μόνιμος φόβος σφίγγει τὴν καρδιά. Μιὰ ἐπιμονὴ ἀναστάσις τρικυμίζει τὴν συνείδηση. Μιὰ σταθερὴ ἀκεφία ἀνοσταίνει τὴ ζωὴ. Ὅλα τοῦτα ἀρρωσταίνουν τὴν ψυχὴ. Τὴν κρατοῦν σὲ διαρκῆ ἐκνευρισμὸ Κάνουν τὸν ἄνθρωπο, ὀργίλο, ἀνικοεόμητο, ἐυερέθιστο. Καὶ ἕνας τέτοιος χαρακτῆρας ποτέ δὲν μπορεῖ νὰ πλοῦσάνεται. εὐτυχισμένος: Γιατί ἡ εὐτυχία δὲν εἶναι ἁπλῶς τῆς ἀναστάσιως τῶν νευρικῶν ἐκρήξεων καὶ τῆς τρικυμίας. Ἀλλὰ εἶναι τέκνον τῆς ψυχικῆς γαλήνης. Αὐτὴν τὴν ἔνοιαν ἔχει ὁ λόγος τοῦ Κυρίου: «Ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντὸς ἡμῶν ἐστίν.» Ἡ εὐτυχία βρίσκεται μέσα στὴν καρδιά σας.

Ἡ ἁμαρτία βλάπτει τὸ νευρικὸ μᾶς σύστημα. Ἀναστατώνει τὸν ψυχικὸ μᾶς κόσμον. Μὰ σιγὴ—σιγὰ ὅμως βλάπτει καὶ αὐτὸ τὸ σῶμα μᾶς ὅταν θυμῶνουμε κοκκινίζουμε, ἢ κτρινίζουμε ὁ καθένας ἀνάλογα μὲ τὴν ἰδιοσυγκρασία του. Τρέμουμε ὀλόκληροι. Μπερδεύεται ἡ γλῶσσα μᾶς. Ὅταν φοβούμεσθε χάνουμε τὸ χρῶμα μᾶς. Κόβονται τὰ πόδια μᾶς. Οἱ χτύποι τῆς καρδιᾶς μᾶς γίνονται πειρὸ δυνατοὶ καὶ πειρὸ γοργοὶ ἢ παραλύουν. Καὶ ὁ θυμὸς καὶ ὁ φόβος εἶναι κατὰ τὸν συμβαίνει στὴν ψυχὴ μᾶς. Εἶναι κατὰ τὸ πνευματικὸ θὰ λέγαμε. Καὶ ὁμοῦ ἐλιδοῦ μὲ δυνάμη πολλὴ καὶ σφοδρότητα μεγάλη καὶ στὸ σῶμα γι' αὐτὸ καὶ ἐπακολουθοῦν οἱ ἀνωμολίες ποῦ ὑπογραμμίσουμε. Κατὰ πικρόμοιο τρόπο καὶ ἡ στενοχώρια, ἡ ψυχικὴ ἀναστάσις ἐπιδρῶν στὸ σῶμα μᾶς. Δὲν ἔχει σημασία ἂν πηγαῖζον ἀπὸ τὴν πηγὴ ποῦ λέγεται ἁμαρτία ἢ ἀπὸ ἄλλη. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι τὸ ἴδιο. Αὐτὸ λέγει ἡ σύγχρονη ἱατρικὴ. Πολὺς ἀρρώστειες ὀφείλονται στὶς στενοχώριες πάσης φύσεως. Ἐλαττώνουν τὴν ἀντίσταση τοῦ σώματος καὶ ὑποκύπτει στὶς ἐπιθέσεις τῶν μικροβίων.

Νὰ λοιπὸν ὅτι ἡ ἁμαρτία ἔχει μέλι μὲν στὴν ἐπιφάνεια στὸ βάθος ὅμως πολὺ φαρμάκι. Καὶ ἂν δὲν φέρῃ πάντα τὴν σωματικὴ ἀρρώστεια φέρνει ὅμως πάντα τὴν ψυχικὴ. Δηλαδή δὲν ἀφήνει τὸν ἄνθρωπο νὰ αἰσθάνεται εὐτυχισμένος καὶ ἄς λαμπρύνεται ἀπὸ δόξα, ἄς πνίγεται μέσα στὸ χρυσάφι καὶ τίς κραιπάλες.

Αὐτὸς δὲ εἶναι καὶ ἕνας λόγος ποῦ ὁ Θεὸς μισεῖ τὴν ἁμαρτία. Τὴν μισεῖ γιατί τὴν εὐτυχία τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ὑπερέχου πλάσματος του τὴν καταστρέφει.

Καὶ ἡ τύχη τῆς καὶ αὐτὴ ἡ τύχη τοῦ ἔθνους ἀπὸ τὴν τύχην τοῦ χωριστοῦ ἐξαρτᾶται. Ἄς μὴ διερωτᾶται μόνον ὁ ἀγρότης. Ἄς διερωτηθῇ καθεὶ Ἕλληνας. Τὶ θὰ γίνῃ;

Ἡ ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΝΑ ΓΙΝΗ ΔΕΚΤΟΝ ΤΟ ΑΙΤΗΜΑ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΠΟΛΕΜΙΣΤΩΝ

Ἡ ἔννοια Ἐφεδρῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ ἠπλιτῶν θαλασσίας ἐξήγησε δι' ὑπομνήματός της πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἐσωτερικῶν καὶ τὴν Κοινὸ βουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν νὰ τροποποιηθῇ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Ν. 24436.

Ἡ αἰτουμένη τροποποίησις, ἡ ὁποία ἐνδιαφέρει ὄλους τοὺς παλαιούς πολεμιστὰς ἔχει, ὡς ἔξη: «Ἐφεδρὸν Παλαιῶν Πολεμιστῶν Ἰδιαιτικοὶ ὑπάλληλοι, τυγχάνοντες τῆς προστασίας τῶν οἰκείων νόμων περὶ τῶν Ἐφεδρῶν Παλαιῶν Πολεμιστῶν δύναται ἅμα τῇ συμπληρώσει τῶν προϋποθέσεων πρὸς λήψιν συντάξεως νὰ ἐξέρχονται τῇ αἰτήσει τῶν τῆς ὑπηρεσίας ἀποζημιούμενοι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 2112/1920».

Εἶναι τόσον δικαία ἡ ἐπιδικωμένη τροποποίησις, ὡστε νὰ ἐπιβάλληται, ὅπως γίνῃ δεκτὸν τὸ αἴτημα τῆς συμπαιθεσίας καὶ ἡρωικῆς τάξεως τῶν παλαιῶν πολεμιστῶν μᾶς.

ΝΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΘΟΥΝ ΟΙ ΑΡΜΟΔΙΟΙ

Πληροφροσούμεθα, ὅτι εἰς τὴν θέσιν «Μελαχούρη» τῆς περιοχῆς τῆς Κοινότητος Πολυχρόνου ἀνευρέθη ἀπολιθωμένος ὄστου, τὸ ὅποιον εἰκάζεται ὑπὸ τῶν κατοίκων, λόγω τοῦ πάχους του, ἀνερχομένου εἰς εἴκοσι (20) καὶ πλέον ἕκατοστὰ τοῦ μέτρου, ὅτι ἀνῆκε εἰς μέγα ζῶον, λίαν παρωχημένης ἐποχῆς, πιθανῶς «Μαμούθ».

Τὸ ἀνευρεθὲν ὄστου, τὸ ὁποῖον φαίνεται, ὅτι εἶναι ἐκ τῶν ὀστέων τῶν ποδῶν, παρελήφθη ἀπὸ τὸν Δημοδιδάσκαλον Πολυχρόνου καὶ φυλάσσεται εἰς τὸ ἐκεῖ Δημοτικὸν Σχολεῖον, ἀλλὰ πλὴν τῆς ἀξιοπαίον ταύτης φροντίδος τοῦ Διδασκάλου τούτου, οὐδὲν ἄλλο ἐπεδείχθη ἐνδιαφέρον διὰ τὸ ἀνωτέρω εὑρημα, τὸ ὁποῖον ἐν τοῦτοις δὲν ἀποκλείεται νὰ ἔχη σοβρωτάτην ἐπιστημονικὴν ἀξίαν.

ΕΣΤΩ ΚΑΙ ΑΡΙΑ

Ἡ τουριστικὴ ἀξιοποίησις τοῦ Νέου Μαρμαρᾶ ἔπρεπε νὰ εἶχεν ἀρχίσει, διὰ τῆς ἐευγυιάνσεως τῆς περιοχῆς τῆς, εἰς τὴν ὁποίαν, ὅς εἶναι γνωστὸν ὑπάρχουν ἀρκετὰ ἔλη.

Κατ' ἔτος τὸ Κράτος διαπαρὰ σημαντικὰ ποσά, διὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν κωνοποιῶν, διὰ τὰ διαφόρων συννεργειῶν, ὀντισμοῦ κλπ. Καὶ ἀναμφισβητήτως ἡ τοιαύτη καταπολέμησις ἀποτελεῖ μέτρον ἀξιεπαίον, Ἄλλ' ἡ ὀξικὴ θεραπεία τοῦ κακοῦ μόνον διὰ τῆς ἀποξήρανσεως τῶν ἔλων, διὰ τῆς ἐξαφανίσεως δηλαδή τῶν ἐλονοσογενῶν ἐστιῶν ἐπιτυγχάνεται.

Ἡδὴ εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα, ὅτι ἐγένετο ἡ σχετικὴ καλὴ ἀρχή.

Πίστως, ἡ ὁποία ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἦτο ἀρρησιμολογία, διετέθη πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν, ἐγένετο μάλιστα καὶ ἡ σχετικὴ δημοπρασία ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου τούτου.

Ἡ ἀρχή, ὡς γνωστὸν εἶναι τὸ ἦμισυ τοῦ παντός. Ἄς ἐπιβουλευμεν λοιπὸν ὅτι ἡ ἀρξαμένη ἐξυγίανσις τοῦ χώρου αὐτοῦ θὰ συνεχισθῇ καὶ θὰ συντελεσθῇ συντόμως, ἀποξηρανομένων τῶν ἔλων τῆς περιοχῆς Νέου Μαρμαρᾶ καὶ εἰς τὴν ἀποξήρανσιν αὐτῶν θὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ ἀνάλογος ἐξυγίανσις καὶ τῶν ἔλων ἄλλων περιοχῶν.

ΠΑΛΙΝ ΧΩΡΙΣ ΝΕΡΟ ΤΑ ΕΛΑΙΟΧΩΡΙΑ

Δὲν ἐπροφθάσαμεν νὰ πανηγυρίσωμεν τὸ τέλος τοῦ μαρτυρίου τῶν Ἐλαιοχωρίων, ἐκ τῆς λειψυδρίας, καὶ οἱ κατ' οἰκίαν τῶν ἀπέμειναν καὶ πάλιν χωρὶς νερό, διότι τὰ κατασκευασθέντα ἐκεῖ ὑδραυλικὰ ἔργα ὑλέστησαν καταστροφῆς, συνεπεῖα βροχοπτώσεων.

Τὸ Κράτος ἐδαπάνησε σοβαρώτατα χρηματικὰ ποσὰ χάριν τῆς διασφάλισεως τοῦ ὕδατος εἰς τὰ Ἐλαιοχώρια, ἐκ μακρῶς ἀποστάσεως μεταφερθέντος, ἀλλ' ὡς φαίνεται αἱ γινόμεναι σχετικαὶ ὑδραυλικαὶ ἐργασίαι καὶ ἐγκαταστάσεις ἦσαν τόσον τεχνικῶς ἀσφαλεῖς, ὥστε μὲ τὴν πρῶτην βροχοπτώσιν κατεστράφησαν. Τὶ συμβαίνει; λέγεται ὅτι πικρόμοια βλάβη συνέβησαν καὶ εἰς τὴν Νέαν Τρίγλιαν.

Νομίζομεν, ὅτι ὁ κ. Νομαρχὸν δέον ἂν ἐνός μὲν νὰ διατάξῃ τὴν ταχυτάτην ἐπανόρθωσιν τῶν ζημιῶν, ὥστε νὰ ἐπανέλθῃ τὸ νερὸ εἰς τὰ ἀτυχῆ Ἐλαιοχώρια καὶ ἀφ' ἐξέρου ν' ἀναζητήσῃ τοὺς τυχόν ἐν προκειμένῳ ὑπευθύνους καὶ λάβῃ τοιαυτὰ μέτρα, ὥστε νὰ ἀποτραπῇ ἡ ἐπανάληψις εἰς τὸ μέλλον.

ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΑΧ. ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ

Σημαντικὸς ἀριθμὸς λουομένων καὶ ἐν γένει παραθεριστῶν συρροεῖ εἰς διαφόρους παραλιακοὺς οἰκισμοὺς, μολοὺς ἔλλείπον εἰς αὐτοὺς πρᾶται τῶν τουριστικῶν ἀνεσων, αἰτινες ἔπρεπε νὰ εἶχον ἐξασφαλισθῇ. Ἄλλ' ἐὰν αὐτὰ δὲν παρέχονται, διότι ἀπαιτοῦνται ὀρισμέναι δαπάναι, ἡ τοποθέτησις εἰς αὐτοὺς ἑνὸς γραμματοκιβωτίου, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου νὰ ὀρίτουν τὸς ἐπιστολὰς τῶν, διὰ νὰ μὴ εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ σπεύδουν πρὸς τὸν ὄροιστον καὶ παραδώσουν εἰς τὸν ὄροιστον διανομὰ ταύτας, ὅταν οὗτος διέλθῃ ἐκεῖθεν, ὡς καὶ ἡ ἀνάθεσις εἰς κάποιον νὰ πωλῇ γραμματόσημα, νομίζομεν ὅτι δὲν εἶναι ζητήματα δαπανῶν καὶ δέον νὰ γίνων.

Μετὰ τὸν γενόμενον καθορισμὸν τῆς τιμῆς, συγκεντρώσεως τοῦ σίτου, ἡ ὑποία θεωρεῖται ἀπὸ τοῦ ἀγρότου καὶ εἶναι ἀνεπαρκεστῆ καὶ ἀδικος, ὁπωσδήποτε δὲ πολὺ μικροτέρι ἐκείνη: τὴν ὁποίαν ἠλπίζον, ὅτι θὰ καθόριζε τὸ Κράτος, ὅλα τὰ χωρία ἔχουν καταληφθῇ ὑπὸ ἀπεισίας. Οἱ περισσότεροι τῶν γεωργῶν, δὲν θὰ δυνηθοῦν διὰ τῶν χρημάτων τῶν, τὰ ὁποῖα δικαιούνται νὰ λάβουν παραδίδοντας τὸ σιτῆρι τῶν, νὰ ἐπιτύχουν τὸν συμφησιμὸν τοῦ σχετικοῦ χρέους τῶν πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν.

Πῶς θὰ ἀνταποκριθοῦν εἰς τὸς λοιπὰς ὀφειλάς τῶν, ἡ δία πρὸς τὸ εὐπόριον καὶ διὰ τὸν παντοπώλην, ὥστε νὰ διασφαλίσουν ἀναλόγως πιστώσεις καὶ διέλθουν ἔστω ὑπὸ στερήσεις μέχρι τοῦ ἐλομένου ἔτους, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι, ὅτι κατ' αὐτὸ θὰ συντελεσθῇ τὸ μέγα θαῦμα τῆς ἐπιλύσεως τοῦ τραγικοῦ προβλήματός τῶν;

Πρόδηλον εἶναι, ὅτι οὐδεὶς ὑπάρχει τρόπος. Ὁ παντοπώλης δὲν θὰ πληρωθῇ καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν θὰ πιστώσῃ ἐφεξῆς τὸν ἀγρότην, ὅχι διότι, δὲν ἔκτιμᾷ τὴν ἀπόλυτον ἐντιμότητά του, οὔτε διότι δὲν ἐπιθυμεῖ, δι' οἰονδήποτε λόγον, νὰ τὸν πιστώσῃ, ἀλλὰ διότι θὰ τοῦ εἶναι ἀδύνατον ὁδοθέντος ὅτι δὲν θὰ ἔχη τὴν σχετικὴν ἱκανότητα. Ἡ τύχη του, ὅπως καὶ ὄλων τῶν ἐπαγγελματιῶν εἰς τὸν Νομόν μᾶς, καθαρῶς γεωργικοῦ χαρακτῆρος περιοχῆν, εἶναι συνφασμένη μὲ τὴν κατάστασιν τοῦ ἀγρότου.

Ἐχει ὁ γεωργός; ἔχουν καὶ οἱ διάφοροι ἐπαγγελματίαι μᾶς. Δὲν ἔχει ὁ γεωργός; δὲν θὰ ἔχουν καὶ αὐτοί.

Ἦλὸς τὰς συνθήκας αὐτὸς τὸ μέλλον μᾶς διαγράφεται λίαν σκοτεινόν, ἐλαγίστων ἐπιτροπευμένων ἐλπίδων.

Καὶ ὄλοι διερωτῶνται: Τὶ θὰ γίνῃ; Ὁ γεωργὸς δὲν μπορεῖ πλέον νὰ ζῆσῃ. Καὶ ἂν αὐτὸ δὲν εἶναι σήμερον δυνατόν, καθίσταται βέβαιον, ὅτι αὐτοὶ ἢ κατὰστάσις θὰ ἐπιδεινωθῇ, διότι μεθασύριον ἡ σημερινὴ μία ἀγροτικὴ οἰκογένεια θὰ δημιουργήσῃ δύο καὶ τρεῖς νέας οἰκογενείας, τὸ συνολικὸν εἰσοδήμα τῶν ὁποῖων θὰ εἶναι τὸ ἐν δευτέρῳ ἢ κατὰ τὸ ἐν τρίτῳ τοῦ εἰσοδήματος, τοῦ ἐντελῶς ἀνεπαρκούς εἰσοδήματος τῆς σημερινῆς ἀγροτικῆς οἰκογενείας, ἀφοῦ ἄλλη γῆ δὲν ὑπάρχει καὶ τὴν ὑπάρχουσαν θὰ μωρσοθοῦν αἱ νέαι οἰκογενεαί.

Οἱ ἀπλούστατοι αὐτοὶ συλλογισμοί, τοὺς ὁποῖους κάνουν ὄλοι οἱ νέοι ἀγρόται, τοὺς ὀδηγοῦν πρὸς τὴν πόλιν ἢ τὸ χειρότερον πρὸς τὴν Γερμανίαν καὶ τὴν Αὐστραλίαν. Καὶ οἱ μὲν νέοι ἀγρόται ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐγκα-

ταλεῖπουν τὴν Ὑπαιθρον, οἱ δὲ παλαιοὶ γεωργοί, οἱ ὁποῖοι συνέδεσαν ὀλόκληρον τὴν ζωὴν τῶν μὲ τὰ χωραφάκια τῶν τὰ ὁποῖα ἐπότισαν ἐπὶ πολλὰς δεκάδας ἐτῶν μὲ τὸν ἰδρωτᾶ τῶν καὶ ἔχουν ἀγαπήσει καὶ τὴν τελευταίαν σπιθαμὴν τῶν, περιλῦποι βλέπουν τὰ παιδιά τῶν νὰ φεύγουν, καὶ νὰ μένουν μόνον εἰς τὴν ἠλιβεράν τῶν μύτραν.

Δὲν ὑπάρχει καμμία ὑπερβλή εἰς ὅλα αὐτὰ, τὰ ὁποῖα διαπιστώνομεν μετὰ βαθυτάτης λύπης μᾶς, διότι καὶ ἡ μετὶ διερωτώμεθα: Τὶ θὰ γίνῃ;

Ἡ ἐπιλύσις τοῦ προβλήματος τῆς τιμῆς τοῦ σίτου παρουσιάζεται ἀδύνατος. Τὴν λύσιν δὲν τὴν ἐπέτυχε καμμία Κυβέρνησις ἀπὸ τοῦ τῶν τῶν τελευταίου πολέμου καὶ μέχρι σήμερον. Καὶ ὁ ἀκομμιτισμὸς καὶ ἀντικειμενικῶς ἐξετάζων τὸ θέμα αὐτὸ δὲν δύναται νὰ ἐπιλύσῃ ὅτι καὶ εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον μία κυβερνήσις, ὁποιοδήποτε κυβερνήσις, θὰ λύσῃ τὸ πρόβλημά τῆς.

Ὅλας καὶ ἄλλοτε, ἀναλύοντες τοὺς λόγους τῆς γεωργικῆς καταστάσεώς μᾶς, ἐτολίσμεν, ἢ καλλιέργεια τοῦ σίτου ἐν τῇ Χώρα μᾶς, ὑπὸ τῆς διεθνέως συνθήκας ἀγορᾶς εἶναι ἀντοικονομικὴ. Καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἐξυρεθοῦν μέλλον, τὰ ὁποῖα θὰ τὴν καθιστοῦν συμφέρουσαν οἰκονομικῶς, τὸ πρόβλημα τῆς τιμῆς τοῦ σίτου δὲν παραμένει πρόβλημα ἢ δὲ ὀβρῆτες αὐτοῦ θὰ ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς γενικῆς ἀντιμετώπισεως τοῦ ὄλου γεωργικοῦ θέματος, ἀπὸ τὴν ὀρθὴν διευθέτησιν τοῦ ὁποῖου καὶ μόνον δύναται νὰ προηκτῇ ἢ σωτηρία ἢ τοῦλάχιστον νὰ ἀποτραπῇ ἡ καταστροφὴ, ἢ ὁποῖα δὲν θὰ εἶναι καταστροφὴ τῆς γεωργικῆς μόνον τάξεως, ἀλλὰ ὄλων μᾶς.

Τὸ θέμα εἶναι δυσχερές, ἀκανθώδες καὶ λίαν δυσεπιλύτον, διότι συνδέεται ἀρρηκτικῶς μετὰ τῆς ὄλης Οἰκονομίας μᾶς, ὅπως ἔχει διαμορφωθῇ, ἐπὶ τῇ βάσει ἐσφαλμένων καὶ ἀδικῶν κανόνων, οἵτινες ὅμως ἐδημιούργησαν μιάν κατάστασιν, ἀδικον κατὰστάσιν, ἀλλ' ἀπὸ μακροῦ ὑφισταμένην, ἢ μεταβολὴ τῆς ὁποίας, ὡς ἐκ τούτου θὰ προκαλέσῃ οὐ μόνον ἀντιδράσεις παντὸς ἐξ αὐτῆς διγομένου, ἀλλὰ καὶ οἰκονομικὰς διαταραχάς. Ἀκριβῶς δὲ δι' αὐτὸ τὸ μὲν ἀπαιτεῖται ἰδιαιτέρα ἱκανότης, διὰ τὴν ἔγκαιρον πρόληψιν ὄλων τῶν ἀνωμαλιῶν αὐτῶν, τὸ δὲ ἐξαιρετικὴ τὸλμη, πρὸς ἀνάληψιν τῆς εὐθύνης καὶ πρὸς ἀντιμετώπισιν παντὸς κινδύνου.

Τὰ ληφθησόμενα μέτρα δὲν δύναται νὰ εἶναι ἐκ τῶν συνήθως. Μόνον οἰνεὶ ἐπαναστατικὰ τοῦτα θὰ δυνηθοῦν νὰ λύσουν ὀριστικῶς τὸ τραγικὸν ἀγροτικὸν πρόβλημα. Χωρὶς κομματικὸς ὑπολογισμοὺς ὀφείλουν οἱ πολι-

τικοὶ ἄνδρες, ἀδιαφόρους, ἐὰν εὐρίσκονται εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἢ τὴν Ἀντιπολίτευσιν νὰ ἀντιμετωπίσουν ὡς ἔθνικὸν τὸ γεωργικὸν θέμα.

Ἄς τὸ κατανοήσουν ὄλοι Ἡ πόλις ὑπάρχει, διότι ὁ πάρχει τὸ χωριό. Καὶ ἡ τύχη τῆς καὶ αὐτὴ ἡ τύχη τοῦ ἔθνους ἀπὸ τὴν τύχην τοῦ χωριστοῦ ἐξαρτᾶται. Ἄς μὴ διερωτᾶται μόνον ὁ ἀγρότης. Ἄς διερωτηθῇ καθεὶ Ἕλληνας. Τὶ θὰ γίνῃ;

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ & Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ

ΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΚΑΣΣΑΡΑΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ Δημοδιδασκάλου

Ἡ ἐποχή μας μέ τήν ἰδίό τυπον διάθροσιν τῆς ζωῆς κουράζει γρήγορα τόν ἄνθρωπον καί τοῦ ἀφαιρεῖ τήν διάθεσιν, πού γεννᾷ ἡ αἰσιόδοξος θεώρησις τῆς ζωῆς.

Ἡ πολυμερῆς καί πολύμορφος γένεσις διαφερόντων, ὁ κατακλισμός τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τῶς μορφωτικῆς ἐπιδράσεως τοῦ περιβάλλοντος ἀφαιροῦν τήν ἐνεργητικότητά καί δραστηριότητά εἰς ἓνα συγκριμένον τομέα δημιουργικῆς ἐπιδόσεως.

Αἱ τεράστιαι καί καταπληκτικαί ἐξελίξεις τῶν ἐπιστημῶν ἐπέφερον ἀνατοραχὴν εἰς τόν πνευματικόν κόσμον τοῦ ἀνθρώπου, ὅστις κατεβάλλει ἐντατικῶς προσπάθειάς νά παρακολουθήσῃ καί νά ἀγκαλιᾷ τῆς κολοσιαιᾶς ἐξελίξεις καί ἀνοκαλύψῃ τῶν αἰῶνος μας, ἰδιαίτερος δὲ τῶς ἀναφερόμενος εἰς τῶς θετικῆς ἐπιστήμας.

Ὁ ἄνθρωπος εἰσέδυσσε εἰς τὰ ἐσώτερα μυστικὰ τῆς ὕλης καί διὰ τῆς ἐγκλεισμένης εἰς αὐτήν δυνάμεως ἀπειλεῖ τήν ἰδίαν αὐτοῦ ὑπαρξίαν. Ἐλιχειρεῖ διαπλανητικὰ ταξίδια καί ἐξερευνῆσιν τοῦ διαστήματος. Κατασκευάζει πολεμικόν ὕλικόν μέ τρομακτικῶς καταισθητικῶς συνέπειας. Τὸ πνεῦμα τοῦ σημερινοῦ ἀνθρώπου ἐκυριόχησε τῶν φυσικῶν δυνάμεων καί καλπάζει ἰλιγγιωδῶς πρὸς τὰ ἀνεξερευνήτα μυστήρια τῆς φύσεως καί τῆς ζωῆς.

Ἡ ἡρεμία καί ἡ ἀπλότης τῆς παλαιᾶς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων ἀνῆκει εἰς τὸ παρελθόν. Μία νευρική ὑπερέντασις χαρακτηρίζει τὸν σημερινὸν ἄνθρωπον. Ἡ μηχανοποίηση τῆς ζωῆς μας τείνει νά μᾶς αὐτοματοποιήσῃ. Ὁ ἄνθρωπος ἀντιδρᾷ εἰς τῶς ἐπιδράσεις τοῦ περιβάλλοντος ἐνστικτωδῶς καί χωρὶς καμμίαν συνειδητὴν προσπάθειαν. Λεῖπει ἀπὸ τὸν σημερινὸν ἄνθρωπον ἡ γυλῆνη καί ὁ χρόνος ὁ ἀπαιτούμενος διὰ μίαν βιωματικὴν πρόσκλησιν τῶν προσφερομένων ἐκ τοῦ περιβάλλοντος αὐτοῦ μορφωτικῶν περιεχομένων. Αἱ αἰσθήσεις του κατακλύζονται ἀπὸ πλήθος ἐρεθισμῶν καί δὲν προφθάνει ἡ συνείδησις νά τοῦς μετατρέψῃ εἰς παραστατικὰ καί συνειδητὰ πνευματικὰ στοιχεῖα. Αἱ ἀματώδεις αὐταὶ σημερῖναι ἐξελίξεις ἐδημιούργησαν ἀναστάσιον εἰς τὸν ψυχικόν κόσμον τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ ἄνθρωπος συνηθισμένος εἰς μίαν προοδευτικὴν ἐξέλιξιν μένει ἀναυδὸς ἐμπρὸς εἰς τῶς σημερινὰς γιγαντιαίας προσπάθειας διὰ τὴν διεύρυνσιν τοῦ κύκλου τοῦ ἐπιστητοῦ μας. Δυσκολεύεται νά παρακολουθήσῃ τὸν γοργὸν ρυθμὸν τῆς τέχνης καί τῆς ἐπιστήμης.

Πρὸ τῶν νέων αὐτῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς μας δύσκολον νά διατηρήσῃ τις τὴν ψυχικὴν αὐτοῦ ἰσορροπίαν.

Συναισθήματα μειονεξίας καί ἐνοχῆς φοβῆς καί ψυχονευρώσεις κατατρέχουν τὴν ζωὴν τοῦ σημερινοῦ ἀνθρώπου. Καί τὸ χειρότερον πού ὁ ἄνθρωπος τῆς ἐποχῆς μας εἶναι ἄμοιρος ψυχολογικῆς μορφώσεως. Λεῖπει ἀπὸ τὸν σημερινὸν ἄνθρωπον ἡ βαθεῖα ψυχολογικὴ γνῶσις πού θὰ τὸν βοηθήσῃ εἰς μίαν ἐνδοσκόπησιν καί ψυχανάλυσιν τῆς ἰδίας αὐτοῦ ψυχροσυνθέσεως. Λεῖπει ἡ ἰκανότης πρὸς αὐτογνωσίαν. Λεῖπουν ἀπὸ τὸν σημερινὸν ἄνθρωπον τὰ ψυχολογικὰ ἐκείνα δεδομένα πού θὰ τοῦ ἐξηγήσουν καί ὀργανεύσουν ὁρισμένα αἰτία

ἀντικεινωτικῆς συμπεριφορᾶς του.

Ἡ μόνη ἐπιστήμη, πού καρκινωβατεῖ μέσα εἰς τὴν ἀματώδη γενικὴν ἐξέλιξιν τῶν λοιπῶν ἐπιστημῶν καί ἀναμυρηκάζει τὸ πρὸ αἰῶνων καθιερωμένα εἶναι ἡ ψυχολογικὴ ἐπιστήμη.

Ὁ ἄνθρωπος ἐστράφη μέ μεγαλύτερον καί διάθεσιν εἰς τὴν διερεύνησιν τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου καί παρημέλησε τὴν ἐξέτασιν τῆς ἐσωτεριοῦ αὐτοῦ ψυχικῆς δομῆς. Οὐδεμία ἰσορροπία καί ἰσοζυγία μεταξὺ τῶν τεχνικῶν προόδων τῶν ἐξελίξεων καί τῶν ψυχολογικῶν καί πνευματικῶν τοιούτων. Μόνον ἡ αὐτογνωσία τοῦ ἀνθρώπου θὰ θέσῃ τὸν τεχνικὸν πολιτισμὸν εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν καί τὴν δλοκληρωμένην αὐτοῦ πρόοδον καί εὐημερίαν.

Χρειάζεται ἴδρυσιν καί ἀνάπτυξιν κοινωρικῶν καί ψυχολογικῶν ἐπιστημῶν, πού θὰ στραφῶν εἰς τὴν βαθιερὰν ἐξέτασιν καί γνῶσιν τοῦ ἀνθρώπου μέ εὐρυτέραν ἐκλοικευσιν τῶν πορισμάτων τῶν διὰ νά δύνανται καί ὁ κοινὸς ἄνθρωπος νά ἐξηγῆ πολλοὺς τρόπους τῆς κοινικῆς καί ψυχολογικῆς αὐτοῦ συμ

περιφορᾶς. Ὁ μόνος καί ἀσφαλέστερος δρόμος τῆς θεραπειᾶς μας ἀπὸ τῶς διαφορῶν ψυχικῆς ἀσθενείας πού μᾶς ἐπεσώρευσε ἡ μηχανοποιημένη, ἡ πρσειώδης καί ἐντατικὴ ζωὴ τῆς ἐποχῆς μας ὡ: ἡ Μένδη κλπ.

Ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος ἐπιβάλλεται νά συγκεράσῃ μέ ψυχραιμίαν καί λογικότητα τὸ παρελθὸν μέ τὸ παρὸν καί νά χαράξῃ νέας κατευθυντηρίους γραμμὰς πρὸς τὸν δρόμον τῆς ἐξελίξεως καί τῆς προόδου μέ βαθεῖα καί πλατεῖα γνῶσιν τῶν ὑποκειμενικῶν καί ἀντικειμενικῶν παρογόντων, δηλαδὴ τῆς ὑποστάσεως του κατὰ πρῶτον λόγον καί τοῦ στενωτέρου καί εὐρύτερου περιβάλλοντός του κατὰ δεῦτερον.

Ἀπὸ μία σύμμετρον καί ἀρμονικὴν γνῶσιν τοῦ ἑαυτοῦ μας καί τοῦ ἀντικειμενικοῦ πνεύματος τῆς ἐποχῆς μας μέ τῶς συγχρόνους τεραστίας ἐπιτευθεῖς καί προόδους τῆς θὰ προέλθῃ ἡ δλοκληρωμένη προσωπικότης πού θὰ ὑποτάξῃ τὸν μηχανικὸν πολιτισμὸν καί τὰν κατευθύνῃ σταθερὰ μέ τὴν δευδέρκειαν καί πνευματικότητά τῆς εἰς τὴν πραγματικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, ὡς ἐν τῇ ὑπ' αἰοῦ. 418]28—5—61 φίλη «Φωνή...» ἐπρεπε νά μετονομασθοῦν—καί ἐν ἀνάγκῃ κατ' ἐλιταγῆν, τρόπον τινά—κοινότητες τῆς Κασσάνδρας, κακόηχοι τὴν ὀνομασίαν, καί δὴ ἐκεῖται ἐπὶ τῶν ὀνομάτων ἦσαν ἀρχαῖαι πόλεις ὡ: ἡ Μένδη κλπ.

Ὁ γνωστὸν ἐπὶ τῆς θέσεως, ἐφ' ἣ: τὸ χωρίον Καφόχωρα ὑπῆρχεν ἡ ἀρχαῖα πόλις Αἰγῆ, ἐφ' ἣ: δὲ τὸ χωρίον Πολύχρονον, ὑπῆρχε μεγαλύτερα, φαίνεται, τῆς Αἰγῆς ἡ Νεάπολις.

Δι' αὐτὰς λοιπὸν δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη ἀναζητήσεως ὀνομάτων ἀπὸ τὴν φύσιν θέσιν κλπ καί μάλιστα ἐφόσον ὀλιγοστεροῦνται...

Πόλις ἐν Κασσάνδρῃ μέ τὸ ὄνομα «Παλλήνη» δὲν ὑπῆρχεν, ὡ: γνωστὸν: «Παλλήνη» ἐκαλεῖτο διὰ γνωστοῦ λόγου, ἡ χερσονήσος μας (Κασσάνδρα) μετὰ τὴν μυθικὴν ἐποχὴν πρὸ ταύτης καί κατ' αὐτὴν ἐκαλεῖτο αὐτὴ «Φλέγρα» «Φλεγραῖον» δὲ «πεδίον» ἐκαλεῖτο τὸ πεδίον ἐκεῖνο, ὁ κάμπος ὁ, ἐναντι τοῦ Ὀλύμπου, καί μετὰ τὸ Φούρκας καί Καλάνδρας, τοιοῦτος, ἀπὸ τὸν ὀποῖον Ὀλυμπον ὁ «Ἐρίγδουπος»! Πατὴρ τῶν Θεῶν, Ζεὺς ἐξοριπτε κατὰ τῶν γιγάντων «τοῦς»

τῆς ἐποχῆς ἐκείνης!—ἄς εἰπω—«πυραύλους του!»—

Ἡ ὑπερὸ τὸ χωρίον Πολύχρονον καί ἐπὶ τοῦ βουνοῦ—ἄνευ βυθοῦ—φερομένη λίμνη «Μαυρόμαρα» ὡς αἱ γνωσταί, ἐπὶ τοῦ τῆς Κεφαλληνία:, ὄρους, Αἶνος, ἐπίσης ἄνευ βυθοῦ, ὡς λέγεται, λίμναι «Ἀβυθοῦς» καί «Ἄκυλη» εἶναι τῆς ἀρχαίας ἐκείνης τῆς φύσεως! (Ῥίσπεν Μυθολογία κλπ.) κατάλοιπα.

Διὰ τὴν μετονομασίαν, λοιπὸν, τῶν χωρίων «Φούρκας» καί «Παλιούρι» μὴ ὑπαρχοῦσῶν πότεων παρ' αὐτᾶ, δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη, νομίζω, νά δανεισθῶμεν ὀνόματα ἄλλα καί ὄμι ἀισπον θὰ εἶναι, ἄλλα πολὺ ὀρθῶν κλπ., ἀντὶ τῶν «κοινοτήτων Φούρκας, Παλιουρίου» ἐν Φούρκῃ ἐν Παλιουρίῳ κλπ. νά ἔχωμεν «κοινότης Φλέγρας» «Παλλήνη» ἐν Φλέγρα, ἐν Παλλήνῃ κλπ.—Ἀσπῆν τὸ ὄμι ἔχομεν ἀπὸ τὰ αὐτὰ γράμματα Φ καί Π καί τοσοῦτῶν λέξεως «Φλέγρα, Παλλήνη» κλπ.

Εἶναι δὲ πρωτόκλιτα, καὶ ὄμι ὡς ἡ Ἄφρτις γεν. ἀφύτιος, ὄμι. Ἄφύτι (τι) τριτόκλιτον, ὄνοματι. Τὸ ὄμι παρὰ τὸ Παλιούρι, ἀλλὰ πολὺ μακρῶν, ἐντὸς τοῦ, πλησίον τοῦ Κανίστρου, κοιλπίσκου (ὄρου). «Ἄγιος Νικόλαος» (Παλιουριώτικος) ἦτο μικρὰ πολὺχρη καί ἐπ' ὀλίγου ζήσασα ἡ Θέραςβος, δὲν νομίζω καλύτερον εἰς Θέραςβον νά μετονομασθῇ τὸ Παλιούρι.

Ὡς γνωστὸν πρὸ 15)θημέρου ἀνεκαλύφθησαν ἐντὸς βράχων εἰς τὸς πρὸς βορρᾶν καί παρὰ τὸν Πηλεῖον πύαμον, πρόποδος τοῦ Κισσίβου σπηλαιοειδεῖς, τῆς μετὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον (1100 π.Χ.) ἐποχῆς τάφοι κλπ.

Ἐκ τούτου ἀπεδείχθη ὅτι ἐκεῖ πλησίον ἦτο ἡ ἀρχαῖα πόλις «Ὀμόλιον» (Γεωργ.) καί ὀρθῶς εἶχον—ὄμι πρὸ πολλοῦ—εἰς Ὀμόλιον μετονομάσει τὸ ἐκεῖ χωρίον «Λασποχώρι» ὄνοματι.

Παρέμεινεν, ὡς γνωστὸν, ἀκόμη ἡ σλαβικὴ ὀνομασία «Νεζερὸς» (=λίμνη) τοῦ παρὰ τὴν νοτίως τοῦ Ὀλύμπου λίμνη (Ἀσκουρίδα) χωρίου καί τῆς λίμνης.—Μένει καί... ἡ ὀμοία σλαβικὴ «Πρόβεζα»! (—Πέραμα (Κερασμ) καί ἔχομεν καὶ νομὸς «Προβέζη» κλπ.—ἴσως ὄμι ὀρθῶ αὐτᾶ.

Ἐχομεν, ὡς γνωστὸν καί μετονομασίας «Ζάσκας» χωρίου τῆς περιφερείας Γρεβενῶν καί «Μητρούση!» τῆς περιφερείας Σερρών. Εἶναι τὸ χωρίον τοῦ καπετᾶν Μητρούση! τοῦ πρωτοπαλλῆκαρον τοῦ—ἔξ Ἰερισσοῦ—Μακεδονομάχου Γ. Γιαγλῆ: Τεῖχαν κάψει τὸ Φθινόπωρον τοῦ 1906 καί μετὰ τοῦτο εἶχαν ἔλθει σιτὴ Νικήτη—Εἰχε στείλει ὁ Καπετᾶν Γιαγλῆς, ἔλθων εἰς Νικήτην ἓνα βράδην τοῦ Φθινοπώρου ἐκεῖνου τόν, ἔξ Ἀθύτου, Παν. Καρπᾶσσον μέ τὸν—φῆροντα γκαῖ—ἄγροφύλακα Νικήτης Παναγ. Κανατᾶν καί μέ ἐκάλεσε στοῦ Π. Σάλιαρη τὸ σπῆτι, ὅπου ἔμεναν καί μοι ἐγνώρισε τὸν μετὰ τὰ ὀλίγα ἑλληνικά του, ἱρωϊκὸν ἐκεῖνον, ὕστερα ἀπὸ τὸ—ἐκ μέροις τοῦ ἰδίου κατὰ τὸ πλεῖστον—κάψιμον τοῦ χωριοῦ καί τῶν ἐν αὐτῷ κοιμητατῆδων, ἑλληνα Μητρούσην!

Τοιαῖται ὅμως μετονομασίαι γίνονται ἀπὸ τὴν Πολιτείαν.

ΝΙΚ. ΤΣΑΠΙΑΣ Κασσάνδρα

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΣΑ ΔΗΜΟΤΙΚΟ

Ἄναμεσα μέ Τρίγλια, Σιγῆ [καί Μουντανιά, καράβι βολτατζάρε μέ δεκο [χρῶ πανιά.

Νάτο ἀραξε. Τρεῖς ναῦτες [στό ἀλμπουρο τὸ πλωριό, δένοντας τρίτσια—ρόλια, θω [ροῦνε τὸ χωριό.

Κι ἀπ' τὸ πρηνιὸ ἀκροθῶ [ρι, περῆφανη τρανή, στό ἀγέρι κυματίζει, τὸ σκλά [βο ἡ γαλανή

Κόφτε, παρθένας, ἄθια, κυ [ρὸς βασιλικό, καί στό γιάλο τραβῆξε, τί [μοιάζει Ἑλληνικό!

A. ΜΑΜΜΕΛΗΣ

ΤΟ ΣΗΜΕΡΑ

Ἐκυκλοφόρησε τὸ 36ον τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «ΣΗΜΕΡΑ». Μεταξὺ τῶν περιεχομένων, τὰ ἀρθρα καί αἱ μελέται: Ὁ ἄνθρωπος ἡμπορεῖ νά ζῆ ὀμαλῶς 100—150 χρόνια «Πρεπε ὁ ἄρρωστος νά πληροφροῦται τὴν ἀλήθεια. «Ντῆζελ, ὁ ἀνθρώπος πού ἀλλάξε τὴν μορφή του κόσμου». Ὁ ἀπίθανος κόσμος τῶν μυκῆτων. Ἐπίσης αἱ μελέται καί τὰ ἱστορικὰ θέματα: «Πάμπλο Πικασσό, ὁ περισσότερο φημισμένος καί ὁ περισσότερο ἀμφισβητούμενος ζωγράφος τῆς ἐποχῆς μας. «τοῦ Ὀυίλλιαμ Λιπέρμαν, κατὰ μετάφρασιν Χρ. Ρήγγα «Ὁ πόλεμος τῆς Τροίας» τοῦ Ἐμῖλ Μυρῶ. Ἡ πραγματικὴ καί μελαγχολικὴ ἱστορία τῆς κυρίας μετὶ τῆς καμῆλης. «Τὸ κάστρο τοῦ Πλιταμῶνος» τοῦ Βάσσου Κιλογιάννη. Ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Ἄρτας (ἱστορικὸ σημεῖωμα τοῦ Ἀθ. Διαμαντῆ) Τὸ ἀλληλοδιδασκτικὸ σχολεῖο ληρομνημένη σελίδι τοῦ Χρ. Χρηστοβάσιου. Ἡ συμφωνία τοῦ Βοσπόρου» τοῦ Περ. Ἐμ Κομνηνοῦ οἱ ἀλλοιο τῶν Ἀθηνῶν τοῦ Γ. Κονδυλάκη Ὁ Περικλῆς καί ἡ ἐποχὴ του» τοῦ Ἀπόλλωνος Δεονταρῆ, ἡ Θεατρικὴ κριτικὴ τοῦ Ἀγγέλου Δοξᾶ, τὰ τελευταῖα ἐπιστημονικὰ νέα, ἡ λογοτεχνικὴ ἀνασκόπησις τοῦ δεκαπενθήμερου κ.λ.π.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΗΛΩΣΙΣ

Ὁ ὑπογεγραμμένος Σφυουγάρως Δημήτριος τοῦ Ἀσιερίου καί τῆς Μαρίας ἐκ Παλαιοχωρίου Χαλκιδικῆς καί ἦδη κάτοικος Πανοράματος Θεσσαλονίκης Παντοπόλης, δηλῶ ὑπευθύνως ὅτι οὐδέποτε ἐπιστεύα εἰς τὴν κομμουνιστικὴν ἰδεολογίαν, πλην ὀμως παρασυρθῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς ὀργανώθη ἐν εἰς τὸν μόνιμον Ε.Λ.Α.Σ. Παλαιοχωρίου νομίζον ὅτι ἔξυπηρετοῦσα τὴν πατριδα μου χωρὶς νά βλάψω κανέναν πολίτην μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν δὲν ἀνεμείθην εἰς τῶς ἀντεθνικὰς ὀργανώσεις καί κατὰ τὸ ἔτος 1946 κατέφυγον εἰς Θεσσαλονικὴν ἔνθα διαμενω εἰς συνοικισμὸν Πανοράματος μέχρι σήμερον.

Κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς τῆς 11—5—1958 λόγω τῆς κατὰ τὸ παρελθὸν ἀναμειξέως μου εἰς τὸν Ε.Λ.Α.Σ. ἐθεωρήθη ὅτι ἐψηφισα τὴν Ε.Δ.Α. πράγμα τὸ ὀποῖον τυγχάνει ἀσπληθές. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1946 καί μέχρι σήμερον ἐργάσθηκα πάντοτε ἐθνικῶς. Πρὸς ἄρην δὲ πάσης ἀμφιβολίας ἀποκηρύσσω τὸ Κ.Κ.Ε. καί τῶς παραφράδας αὐτοῦ ἀποκηρύσσω τὸ Κ.Κ.Ε. καί τῶς παραφράδας αὐτοῦ μηδὲ τῆς Ε.Δ.Α. ἐξαιρουμένως καί τῶς σμμιτ ἀπεφυλάκτως εἰς τὴν παράτησιν τῶν ἐθνικοφρόνων μεθ' ὧν θέλω ἐργασθῆ διὰ τὸ καλὸν πατριδος μου Ἐν Παλαιοχωρῷ τῆ 26—5—61 Ὁ δηλῶν

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΦΟΥΥΓΑΡΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ Ν.Σ.Υ.Α.Ν Χαλκιδικῆς προκειμένου νά προλάβῃ δύο μαῖας διὰ τὰ Ἀγροτικὰ Ἰατρεῖα Βαρβάρας καί Νικήτης καλεῖ τῶς ἐνδιαφερομένους νά ὑποβάλουν εἰς τὸ Ὑγειον Κέντρον Χαλκιδικῆς τὰ κατὰ Νόμον δικαιολογητικά μέχρι 20 τρέχοντος μηνός Ἰουλίου.

Ἐκ τοῦ Ὑγ. Κέντρου Χαλκιδικῆς

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ 150 πρόβατα παραγωγικὰ ἡλικίας μικρᾶς ἐντόπια καί βελτιωμένα. Πληροφροῖαι Δημήτριον Νίτσον Βάβδον ἢ Νέα Ῥοδιά Σημάντρω.

ΥΨΗΛΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ

ΑΠΟΛΥΤΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Τὰ χρήματα πού σᾶς περισσεύουν σήμερα, θὰ σᾶς χρειασθοῦν αὔριο...

Μὴν τὰ σκορπίζετε στοῦ κνηνητὸ τῆς Τύχης καί σὲ ἐπικίνδυνες κερδοσκοπίες.

Ἀσφαλίστε τὰ σὲ Ὀμολογίες ΔΕΗ

Ἐνας οικονομικὸς κολοσσὸς μέ κεφάλαια ἔνδεκα δισεκατομμυρίων δραχμῶν, ἐγγυᾶται τὴν ἀσφάλειαν τῶν χρημάτων σας.

Ρῆτρα δολλαρίου

Τόκος 7 ο)ο ἀφορολόγητος

ΠΡΟΕΓΓΡΑΦΑΙ: Λήγουν 28 Ἰουνίου

ΕΓΓΡΑΦΑΙ: 30 Ἰουνίου — 8 Ἰουλίου

ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΧΑΡΑ

Του Σεβ. Μητροπολίτου Ίερισσού Αγ. Όρους και Άρδαμερίου ΠΑΥΛΟΥ

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΑΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Βαλαωρίτου 34

Τηλεφ. 79.025

ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ: ΙΔ.Ε.Ε.Τ.Θ.Ε.

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ίδιωτών δρχ. 60
Δήμων και Κοινοτ. » 150
Νομικών προσώπων » 150
Τραπεζών Έταιριών » 500
Έξωτερικού (άεροπορικώς)
δολλάρια 15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικά ζήτήματα δωρεάν.
Διακηρύξεις, πλειστηριασμοί, το χιλιοστόμετρον δρχ. 1.30, Διαφημίσεις 0.60.

Χειρόγραφα, δημοσιεύμενα ή μή, δέν επιστρέφονται
Υπεύθυνος: ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

ΤΟ ΙΔ. ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΙΕΡΙΣΣΟΥ

Είς την ώραίαν κωμόπολιν της Ίερισσού λειτουργεί από το 1957 το Ίδιωτο Γυμνάσιον 'Αστ. Βλαχοπούλου. Από τερως σκοπός του Γυμνασίου είναι η ανύψωσις της πνευματικής στάθμης και η διαπαιδαγώγησις των ελληνοπαίδων της κωμοπόλεως σύμφωνα με το πνεύμα της ελληνοφρονιανικής άγωγής. Διά την εκπλήρωσιν της άποστολής αυτής καταβάλλονται μεγάλοι προσπάθειαι.

Γενικώς παρατηρείται μίω μεγάλη πνευματική κίνησις με αισιόδοξον προοπτικήν και ευόμιον πνευματικόν μέλλον. Το διδακτικόν προσωπικόν άποτελείται από άριστους και θηγητάς γεμάτους ζήλον και όρεξιν διά έργασίαν.

Ο άπολογισμός του λήγοντος σχολ. έτους 1960—61 είναι λαμπρός εις όλους τούς τομείς της έσωσχολικής και έξωσχολικής κινήσεως.

1) Τα μαθήματα διδάχθησαν βίση του αναλυτικού προγράμματος χωρίς καμμίαν περιουσιάν ώρας. Έμπέδωσις έπίσης των διδασθέντων διά συμπληρώσεων της διδακτικής ύλης, βάσει των νεωτέρων έξελίξεων και πορισμάτων της έπιστήμης.

2) Η άγωγή των μαθητών τό ήθος, ή πειθαρχία και ή έν γενεί συμπεριφορά των είναι εις λίαν ύψηλόν έπίπεδον.

3) Κατά δίμηνον έγένοντο συγκεντρώσεις γονέων και κηδεμόνων, όπου άκολουθησε παιδαγωγική όμιλία υπό ειδικώς όριζομένου καθηγητού ώστε να ύπάρχη στενή συνεργασία σχολείου και οικογενείας.

4) Όμιλίας καθηγητών προς όλους τούς κατοίκους της κωμοπόλεως κατά τας πανηγυρικές έορτάς 25ης Μαρτίου, 28ης Όκτωβρίου.

5) Θεατρικά παραστάσεις μαθητών εις Ίερισσον, αλλά και εις Στρατώνιον, όπου οί ευθύνηται παρουσίασαν εις την ειρηνικήν και πολιτισμένην αίθουσαν της Λέσχης 'Υπαλλήλων, τό θεατρικόν έργον «ΕΣΜΕ», σημειώσαντες έξαιρετικήν έπιτυχίαν και δεχθέντες τό θερμά συχαρητήρια όλων των θεατών της φιλόξενης λέσχης.

6) Παρακολούθησις της ζωής των μαθητών και έξω του σχολείου, ώστε ή έν γενεί διαγωγή των προς τό κοινόν να είναι κοσμία και εύπρεπής.

7) Ιδιαίτερα παρακολούθησις των αδυνάτων μαθητών και ζογάνωσις ιδιαίτερων φροντιστηρίων τρίς (3) τής έβδομάδος και π οθνία καθηγητών διά παροχών πάσει βοηθείας.

8) Διδασκαλία ξένης γλώσσ-

Ασμβαστα τά θεωρούν ίσως μερικοί και όμως συμβάδονται άριστά. Η έργασία είναι πηγή χαράς και ψυχικής ίκανοποίησης διά τόν άνθρωπον. Μόνον όσοι έχουν έσφαλμέναι άντιλήψεις περί του χαρακτήρος και του σκοπού της έργασίας, νομίζουν ότι καμμία σχέση και καμμία έξάρτησις δέν ήμπορεί να ύπάρξη μεταξύ έργασίας και χαράς. Δι' αυτό ούτε χαρύν ήμπορούν να αισθανθούν και να απολαύσουν εργαζόμενοι ούτε φυσικά εργαζόμενοι με χαράν να αποδώσουν περισσότερον εις τήν έργασίαν των.

Και όμως δέν είναι έτσι τά πράγματα. Η έγκριτος και άγωνιστική «Φωνή της Χαλκιδικής» εύχάριστως έφιλοξένησε τό άρθρον ήμών με τόν τίτλον «Χριστιανισμός και έργασία». Έν αυτώ ανεπτύξαμεν ότι ή έργασία δέν ώρίσθη από τόν Θεόν ως ποινή διά τόν άμαρτήσαντα άνθρωπον Βεβαίως ή έργασία μετά τήν άμαρτίαν. και τήν πτώσιν του ανθρώπου γένους ήλλαξε χαρακτήρα και μορφήν Δέν είναι τώρα πλέον ή άσκοπος έργασία, ή περιφρούρησις και καλλιέργεια του παραδείσου. Είναι ή μέ κόπον και ιδρώτα προσπάθεια διά τήν αντιμετώπισιν των άναγκών της συντήρησης. Είναι συνυφασμένη τώρα με τήν δυσκολίαν, τήν τήν όποιαν συναντά ο άνθρωπος διά να έξημερώνη τήν άγριότητα εις τήν όποιαν έχει περιπέσει ή φύσις με τό τήν παρακοήν των πρωτοπλάστον.

Αντιμετωπίζει πολλές φορές και ο πλέον φιλόπονος άνθρωπος τήν άρνησιν της γής να άποδίδη ανάλογα με τούς κόπους του και τας προσπάθειας. Πλήν όμως παρ' όλα αυτά, ή έργασία και πάλιν είναι νόμος και έντολή Θεού, προς τήν όποιαν καλούμεθα όλοι άνεαίρετως να συμμορφωθώμεν Δέν έχει σημασίαν τό είδος της έργασίας, εάν ο ένας εργάζεται εις αυτήν τήν έργασίαν και ο άλλος εις τήν άλλην. Έάν ο ένας κούράζεται σωματικώς εις χειρωνακτικήν έργασίαν και ο άλλος λευκά νειάτα μελετών και γράφωτα βιβλία. Έάν ούτος καλλιεργή τήν γήν, ενώ εκείνος έπίδιδε να εις έπιστημονικώς έρεύνας. Έάν ο ένας μοχθή εις τήν ξηράν ενώ ο άλλος χαροπαλεύει εις τας θαλάσσας και τούς ώκεανούς. Άρκεί ή έργασία να γίνεται ως έντολή Θεού και σύμφωνα με τό θέλημα του Θεού.

Άλλ' ή έργασία είναι πηγή χαράς διά τόν άνθρωπον διότι καθιστά τόν εργαζόμενον εις κάποιον βαθμόν δημιουργόν. Ο άνθρωπος βεβαίως δέν δημιουργεί εκ του μη όντος, όπως ο Θεός. Χρησιμοποιεί όμως τά μέσα και τας δυνάμεις, που του έδωκεν ο Παντοδύναμος Δημιουργός και με συνδυασμούς, τούς όποιους αυτός έπινοεί, με κόπον συχνά και μόχθον πολύν, κατορθώνει να παρουσιάξη κάτι τό νέο. Παρασιάζει κάτι, εις τό όποιον μεταγγίζει τήν σκέψιν του, τούς παλμούς της καρδιάς του, τήν θέλησιν του κάτι που αισθάνεται έργον Ιδικόν του, άποτάγμα της Ιδιοσυκράσιος του, του χαρακτήρος και της προσωπικότητος του. Η δημιουργία του δε αυτή, ή μικρά ή μεγάλη, τόν πλημυρίζει από ίκανοποίησιν και χαράν. Ο έπιμελής γεωργός, που στρέφει τό βλέμμα εις τά χωράφια, τό όποιον έξέρωσεν ο ίδιος και τό έσπειρε ή τό κατάκαρπα δένδρα που εφύτευσε και έπεριποίηθη με τά χέρια του, δοκιμάζει βαθυτάτην χαρά και ίκανοποίησιν. Ο κτηνοτρόφος πάλιν, που με τό βλέμμα θω-

σης τρίς της έβδομάδος.
9) Από του σχολ. έτους 1961—62 θα δοθη ιδιαίτερα φροντίς και προσοχή στους αδυνάτους μαθητάς διά φροντιστηριακών μαθημάτων (3) τής έβδομάδος έντελώς δωρεάν
10) Αί εισαγωγικά έξετασις τών μαθητών θα διενεργηθούνη τήν 3—4 Ιουλίου και ήδη λειτουργούνη φροντιστήρια έντελώς δωρεάν

πέυει τό κοπάδι του, τό όποιον χάρις εις τας περιποιήσεις και τόν μόχθον του είναι υγιές πολυπληθές και άποδοτικόν, δοκιμάζει αισθημα εύτυχίας και χαράς. Κατά παράμοιον τρόπον δοκιμάζει ψυχικήν ίκανοποίησιν ο οίσοψηπότες εργάτης και τεχνίτης ο όποιος με τόν κόπον και τόν ιδρώτα του κατώρθωσε να παραγάγη κάτι τό νέο, τό ώραιόν, τό χρήσιμον εις τόν έαυτόν του ή τούς άλλους. Είναι λοιπόν άλήθεια όλοφάνερη ότι ή έργασία, με τό να παρέχη εις τόν εργαζόμενον τήν ίκανότητα να δημιουργή γίνεταί ίσχυρός παράγων έσωτερικής ίκανοποίησης χαράς.

Άλλ' ύπάρχει και άλλος λόγος διά τόν όποιον ή έργασία συμβαδίζει με τήν χαράν. Με τήν έργασίαν του θα άποφύνη ή έστω θα περιορίση, τας έπιβλαβεis επιδράσεις και ένεργείας του φυσικού κακού. Με τήν κοπιώδη έργασίαν του θα ύποχρεώση τήν γήν να του διδη πλουσίους τούς καρπούς της και να του χορηγή τας πρώτας ύλας, με τας όποιας θα οικοδομήση τόν τεχνικόν του πολιτισμόν. Με τήν έργασίαν του τήν μακροχρόνιον και έπίπονον θα έπιτύχη να άποσπώση από τήν φύσιν τά μυστικά της και να ύποτάξη τας δυνάμεις της διά να καταστήση τήν ζωήν του περισσότερον άνετον. Όσον δε έντονώτερα και έπιμελεστερα είναι ή έργασία, τόσο και ή κυριαρχία του ανθρώπου επί των αγαθών της γής και ή πρόοδος του είναι μεγαλυτέρα. Ποίος όμως όταν προοδεύει και τελειοποιήται δέν αισθάνεται βαθειάν ίκανοποίησιν και δέν χαιρεί δι' αυτό;

Άλλ' ή έργασία γίνεται πηγή χαράς και δι' άλλον λόγον. Ο άνθρωπος εις τόν κόσμον αυτόν δέν ζή μόνος. Άποτελεί μέλος οικογενείας και έχει γύρω του πρόσωπα προσφιλή και αγαπητά, των όποιων ή συντήρησις και εύημερία άνωρωπίνως στριγγίζονται και έξαρτώνται από αυτόν. Είναι σύζυγος και πατέρας ίσως. Και καθ' έν χρόνον άσχολείται αυτός εις τό ολονόητο χειρωνακτικόν ή διανοητικόν έργον, εις τό σπιτί ύπάρχει ή σύντροφος του βίου του και οί τρυφεροί βλαστοί της οικογενείας, οί όποιοι τόν περιβάλλουν με τήν έγκάρδιον στοργήν των, έχουν εις αυτό στήριγμένας τας έλπίδας των και άνυπομονούν να τόν ίδουν έπιστρέφοντα εις τήν οικογενειακήν στέγην έπειτα από τήν έργασίαν. Και αυτός ένσυσχέτα και έξεκουράζεται, όταν σκέπτεται ότι με τόν Ιδικόν του κόπον θα κάμη εύτυχημένα τά πρόσωπα εκείνα, τό όποια ο θεός του έδωσε, διά να τά προστατεύη.

Ένα παιδί, τό όποιον ένεκα οικογενειακών ίσως άναγκών ή και άτυχημάτων ήναγκάσθη πρόωρα να άφήση τό σχολείον και να ριφθί εις τήν σκληράν βιοπάλιν. Ο ένόμιζον ίσως μερικοί ότι ή χαρά έχει πλέον έξαφανισθη από τήν παιδικήν ψυχήν του. Και όμως ή συναίσθησις των καθηκόντων και των ύποχρεώσεων προς πατέρα άσθενή και κατάκοιτον ή προς μητέρα χήραν και άπροστάτετον ή προς αδελφάς και αδελφία μικρότερα, κάμνουν τό παιδί αυτό να εργάζεται προθύμως. Η σκέψις ότι με τόν Ιδικόν του κόπον άνακουφίζονται τά προσφιλή του πρόσωπα γίνεται άφορμή ώστε να εργάζεται τό έργον του με χαράν. Διότι αναλογίζεται ότι γίνεταί τό στήριγμα των αδυνάτων μελών της οικογενείας του και ο άγγελος της παρηγορίας των.

Είς τας περιπτώσεις αυτές, και εις πολλές άλλας παρομοίας, ποίος θα άρνηθη ότι ή έργασία, παρά τόν κόπον και τό μόχθο δέν είναι πηγή χαράς πραγματικής; Άς έπεκτείνωμεν τώρα τό στενόν οικογενειακόν περιβάλλον. Άς λάβωμεν ύπ' όψιν τούς ευρύτερους όρίζοντας της κοινωνίας. Διότι ο άνθρωπος είναι και μέλος της δλης κοινωνίας. Είναι δε όλοφάνερον ότι ή εύημερία ή ή δυσπραγία της δ.ης κοινωνίας έχει άμεσον άντίκτυπον και επί των οικογενειών και επί των ατόμων. Η ευεξία όμως

της κοινωνίας έξαρτάται από τήν όρθην αντιμετώπισιν και εύσυνεδητον έπιτέλεσιν των καθηκόντων εκάστου ατόμου. Η έργασία του καθενός, είτε άγρότης είναι, είτε κρατικός υπάλληλος, είτε κτηνοτρόφος, είτε έμπορευόμενος, είτε έπιστήμων, εις τήν έργάτην, συντελεί εις τήν εύημερίαν και εύτυχίαν του συνόλου. Όσονδήποτε άφανή θέσιν και άν κατέχη καθείς εις τό κοινωνικόν σύνολον, συνεργεί εις τό να διάγωνη και οί άλλοι ζώην εύχάριστον. Αυτή δε άκριβώς ή πεποίθησις, γίνεται πηγή βαθείας χαράς και ίκανοποίησης. Άς σκεφθώμεν τόν Ιατρόν. Πόσην αισθάνεται χαράν όταν με τό μέσα της έπιστήμης του θεραπεύη και άποκαθιστά εις τήν υγείαν τούς άσθενείς.

Άλλά και ο διδάσκαλος και ο δικαστής και τό όργανον της τάξεως και τό παντός είδους έπαγγελματίας, ο εργάτης και ο άγρότης άποκομίζουν όχι μικράν χαράν από τό κοπιαστικόν ή και έπικίνδυνον εις τήν υγείαν έργον των τό όποιον εργάζονται διά να έχουν βεβαίως και αυτού πόρον ζωής, αλλά διά να σύντελούνη και εις τήν εύημερίαν του κοινωνικού συνόλου.

Η έργασία Κανείς δε άρνείται ότι είναι συνδυασμένη με κόπους και ιδρώτας, αλλά και κανείς δέν ήμπορει να άρνηθη ότι καθίσταται διά τόν λογικόν άνθρωπον πηγή άληθινής χαράς.

Άλλ' ο εκ της έργασίας κόπος θα μετριάζεται και θα λησμονηται όταν ο εργαζόμενος χριστιανός σκέπτεται ότι και αυτόν ο Υίός του Θεού όταν κατήλθεν από τόν ούρα νόν εις τήν γήν διά να σώση τό ανθρώπινον γένος, εργάσθη και έκοπίασε και ήτο γνωστός εις τούς συμπολίτας του ως τέκνον της Ναζαρεθ. Και ο έκλεκτός του Χριστού Άπόστολος, ο μέγας Παύλος τό είχε καυχώματό του και τό έλεγεν «ού δώρεόν άρτον έφάγομεν παρά τινος» (Β' Θεοσαλ. γ' 8) αλλά κοπιώμεν εργαζόμενοι τας ίδιαις χερσίν» (κορ. δ' 12)

Όταν λοιπόν ο εργαζόμενος χριστιανός σπογγίζει τόν τιμίον ιδρώτα της έργασίας από τό μέτωπον του, άναλογίζεται Έκείνος, ο όποιος Θεός Δημιουργός του παντός συκατέβη τόσο πολύ, χάριν ήμών, ώστε να γίνη άνθρωπος να εργασθί και να δοκιμάση τόν αυτόν κόπον τόν όποιον και κάθε τίμιος βιοπαλαστής δοκιμάζει. Έκοπίασεν Έκείνος δα να έλαφρώση τόν Ιδικόν μας κόπον. Να γλυκάνη και να έλαφρώνη τό φορτίον της παρούσης ζωής και να καταστήση τήν τιμίαν έργασίαν πηγήν άληθινής χαράς.

Της εποχής

ΘΑΛΑΣΣΙΝΕΣ ΠΝΟΕΣ

Του Συνεργάτου μας Δημοδιδασκάλου κ. ΓΑΡ. ΓΑΡΟΦΥΛΛΟΥ

Η καταγάλανη σελίδα του Θερμαϊκού, ένα σπάνιο πολύχρωμο ταπλώ, όπου χαιρείται και παίζει δίξει ο άνθρωπος.

Καλοκαιράκι πιο! Και είναι τόσο εύλογημένο από τό Θεό και ανθρώπους. Και μάς δίνει τόση ζωή και χαρά σαν μάς σιέλνει στο βουνό ή στη θάλασσα όπου βρίσκομε και παίρνομε κάτι τό καινούργιο.

Κάτι τό νέο, που τονώνει τόσο πολύ και τό πνεύμα και τό σώμα και τά νεύρα. Πολύ δε περισσότερο τά τελευταία. Γιατί τό κάθε τι σήμερα, έχει βρίσκει δέκτη στο νεύρα.

Κι' αυτά σιγά—σιγά προσπαθεί να επηρεάση, να κλονίση και στο τέλος να κουρελιάση...

Περισσότερο όμως μάς τραβάει τό ύψο στοίχειο. Η νερένια άπεραντοσύνη, ή χιλιοτραγουδημένη θάλασσα.

Μιά ματιά στη καταγάλανη σελίδα του Θερμαϊκού μάς πείθει. Λαός, βλέπετε θάλασσας εις εμάς οί Έλληνες. Γέννημα της άγνης και της φουρτούνας. ! Γι' αυτό μάς τραβάει. Γι' αυτό οί θαλασσινές πνοές μάς χαρίζουν παράξενους άνατριχίλες, παράξεναι ασθήματα. Πλημμυρίζουν κάθε μέρα οί άκρογιαλιές, όπου υπάρχουν άκόμη οί νύμφες μαζί με τούς άθανάτους ναούς και τούς ποιητικούς θούλους, τούς ύψαιμένους από τις Μεσογειακές αύρες και τό ελληνικό φώς και συνθέτουν ενα πολύχρωμο ταπλώ

Ένα ταπλώ όπου χαιρείται και παίζει ο άνθρωπος.

Ένα ταπλώ που είναι χαρμα όφθαλμών. Μιά εικόνα με ανθρώπινες ύπάρξεις και με βάρους τό Αίγαίο Πέλαγος

Κι' είναι τό Αίγαίο Πέλαγος ένα κομμάτι από τήν ελληνική Μεσόγειο, τήν κοιτίδα του πολιτισμού. Η ζωγόνοσ κολυμβήθρα από τήν άποάνεξηπήδησαν οί γεμάτοι σφογγισοί λαοί.

Τό ελληνικό φώς και πνεύμα, αυτό που φώτισε και έπεβλήθη σ' όλόκληρη τήν ύδρόγειο σφαίρα, μέσα από

τό γαλάζιο άτλάζι των ελληνικών θαλασσών ένεδύθη. Από κει μέσα πετάχθηκε. Γέννημα της τρικυμίας και του άφροσύ είναι. Και θα ύπάρχει πάντα Κυρίαρχο τό Πνεύμα στη Μεσόγειο, τη θάλασσα της ανθρώπινης ιστορίας.

Έπεσαν στη λήθη οί θαλασσοκρατίες παροδικών λαών μ' άναιμικό τό πνεύμα. Του δόγη της Βενετίας τ' άραβωνιάσματα με τη θάλασσα, που κάθε χρόνο σε μία έπιβλητική τελετή έξοριζαν στην ύδρη της άγκαλιά ένα πολύτιμο διακτυλίδι, ξεχάσθηκαν.

Τά σκέπασε ή παρακμή και χάθησαν. Οί Θεοί όμως που χαρίσαμε στη θάλασσα έμεις οί Έλληνες διασχίζουν σαν τά έργα μας τό θαυμασιό, τούς αιώνας. Στα Έλληνικά άκρογιαλία ζούνη και λυγίζονται. Και τό πνεύμα τους κυριαρχεί...

Κι' ο θούλος της ζή δυνατά, έντονα.

Δέν μπορεί, δέν είναι δυνατόν να ξεχασθούνη και να αβήσουν και να χαθούνη. Άλλοίμονον.

Πειοούνται από κάθε άκρωτήρι και αϊωρούνται πάντα πά'ω στη Μεσόγειο. Γιατί ή Μεσόγειος είναι κάτι δικό μας. Κάτι που μάς άνήκει άνεκάθεν. Άλλωστε σ' αυτή οίξαμε και τούς κύβους της ύπάρξεώς μας σαν Έθνος και σαν λαού από τις Σαλαμίνας ως τά μέσα του 20ού αιώνα.

Από τη θάλασσα άντλούμε—σαν τόν Άνταίο—τό αίώνιο σφογγισ της Φυλής μας.

Τό λέμε άλλωστε στο μύθο της Αφροδίτης που ξεπετάχθηκε από τό θαλάσσιο νερό. Που τό βαθύτερο τό νόημά του είναι:

Από τη θάλασσα έχει τήν καταγωγή του ή γεννική όμη και ή ώραιότης. Άσκέτως βέβαια άν μπορούμε να ποιήμε πώς ο μύθος ύπονοεί συγχρόνως ότι ή Αφροδίτη, ή νεότης γενικώτερα πρέπει να είναι λιγάκι... άλατισμένη και νάχη και λίγη φουρτούνα στην καρδιά...

—Πλημμυρισμένες λοιπόν είναι οί άκρογιαλιές μας καθ' έννοιαν. Και χαιρείται ο άνθρωπος της κάθε ηλικίας με τόν δικό του τρόπο. Και αισθάνεται τό χάδι της θάλασσας και της ούρας. Και νοιώθει τόν έαυτόν του διαφορετικό για λίγο. Ξεχνάει τήν ρουτίνα και τήν καθημερινή μίζερια. Γίνεται άλλος άνθρωπος άπ' τη στιγμή που τόν ζώνουν και τόν τυλίγουν οί θαλασσινές πνοές.

Παίζει, χαιρείται, φωνάζει, γίνεται ο γέρος παιδί, τσαλαβουτάει, πηδάει και παίζει τήν ύψη του εύτυχισμένου ανθρώπου, έστω και για λίγο.

Μεγάλη λοιπόν ή επίδρασι της θάλασσας σε μάς τούς Έλληνες.

Επίδρα τόσο πολύ, όσο σε κανέναν άλλο λαό της ύφηλίου μας.

Και δικαιοματικά. Της άείζει μιά τέτοια μεγάλη και άπεραντη άγάπη με πολύ βάθος και πλάτος της θάλασσας της Έλληνικής, που ή άπεραντοσύνη της με τις χιλιάδες άποχωρώσεις και τις ποικίλες πινχές της, έκφράζουν τό Έλληνικό πνεύμα.

26^η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
3 έως 24 Σεπτεμβρίου 1961
Η εφετεινή περίοδος προμηνύεται με λαμπράν έπιτυχίαν Η ελληνική παραγωγή και βιομηχανική δραστηριότης θα προβληθούνη με εύρύτητα και ποικιλίαν προϊόντων και ποιότητων. Από τήν άρχήν του έτους ήρχισαν αι προπαρασκευαστικά και οργανωτικά έργα και αι προσηληθείσαι επιχειρήσεις και βιομηχανίαί έσωτερικού και έξωτερικού άνταπεκρίθησαν άθρόως και έδηλώσαν τήν συμμετοχήν των.
Τόν Σεπτέμβριον, όπως πάντοτε ή Έκθεσις θα καταστή ο φορέυς των ελληνικών και διεθνών συναλλαγών και ή Θεσσαλονίκη, θα ύποδεχθί τούς επισκέπτας και τούς εκθέτας της με τήν γοητείαν του ώραιου της Φθινοπώρου
Επισκεφθίτη τήν Έκθεσιν της Θεσσαλονίκης τόν Σεπτέμβριον με μιά καλή συντροφία, όπου θα ίδίητε οτι ένδιαφέρει τήν έργασίαν και τις επιδιώξεις σας και θα ψυχαγωγηθίτη.
Ένα ταξίδι ώφέλιμο και τερπνό.
ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΤΗΝ

ΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΑΝΑΠΗΡΩΝ ΑΠΑΝΤΑ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. Γ. ΜΑΓΔΑΛΗΝ

Πρός Τήν Εφημερίδα «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ»

Αξιότιμε κ. Διευθυντά.

Είς τό υπ' αριθ. 423 τής 2 Ιουλίου 1961 φύλλον τής εφημερίδος υμών, έδημοσιεύθη επί στολή του συμπολίτου Γ. Μαγδάλη έξ άφορμής άνικονομώσως μου δημοσιεύσεως είς τό φύλλον τής 25ης Ιουλίου έ.ε. άναφερομένης είς τά άπασχολούμενα τούς άνανήρους και θύματα πολέμου του Νημού μας ζητήματα έπ' εύκαιρία τής άφίξεώς είς τήν πόλιν μας τού άξ. προέδρου τής Όμοσπονδίας Αναπήρων και Θυματων Πολέμου Βορείου Ελλάδος κ. Ε Τραϊανίδη, γνωρίζομεν είς τόν κ. Μαγδάλην:

1) Ότι τό διοικητικόν μας συμβούλιον νομίμως εκλεγέν, νομίμως άσκει τά καθήκοντά του, καθόσον άπαντα τά μέλη του σωματείου είναι έν τάξει ταμειακώς. Τήν συνδρομήν των καταθέσεων είς τό Δημόσιον Ταμείον ήτοι 1 οιο επί της συντάξεως των βίαις των διατάξεων του άρθρου 96 του Νόμου 1324/49, δι' έξοδα διοικήσεως κ.λπ τής Συνομοσπονδίας των Όμοσπονδιών και Σωματείων Αναπήρων και Θυματων Πολέμου Ελλάδος.

2) Δέν άποτελεί παρανομίαν ή πρόσ τό παρόν εισπραξις των δύο (2) δραχμών κατά μήνα από τά μέλη ως όριζε τό άρθρον 5 του έν ισχύει καταστατικού μας. Τό Διοικητικόν Συμβούλιον είχαν και έχει τήν γνώμην ότι διά λόγους οικονομικής δυσχερείας των μελών δέν θά πρέπει τά έπιβαρύνονται πρόσ τό παρόν ταύτα πλέον των ήδη ενεργούντων μένων επί των συντάξεων των κρατήσεων, ήτοι 1 οιο δι' άνοκον άνωτέρω εκτίθεται και 2οιο ύπέρ του Ταμείου Αρωγής Αναπήρων και Θυματων Πολέμου.

3) Πολύ έσπευσεν ό κ. Μαγδάλης να κηρύξη διαλελυμένον τόν σύνδεσμόν μας διά τά πε-

ριέλλη ή περιουσία αυτού είς τό Κεντρικόν Νοσοκομείον Χαλκιδικής Έπ' αυτού τόν πληροφοροϋμεν ότι συντόμως θά κληθώσι τά μέλη του Συνδέσμου ν' άποφασίσωσι περί τής τροποποιήσεως των άρθρων 5 και 14 του καταστατικού μας.

Και τώρα ερωτώμεν τόν κ. Γεώργιον Μαγδάλην.

Πότε άντελήφθη ότι υπάρχουν (έν ύπάρχουν) άνωμαλίες είς τήν διοίκησιν του σωματείου μας; Αν παρεύναμεν είς τό γραφείον του και συναγίζαμεν τά καταβάλλομεν διακοσίας πενήντα κοντα (250) μέτρον πεντακοσίας (500) περίπου τελευταίως δραχμάς κατά μήνα διά προσωρινήν φιλοξενίαν είς τό άναφορογραφείον του και προσφορών υπηρεσίας έπ' άμοιβή πάντοτε πρόσ τά θύματα του καθήκοντος πρόσ τήν πεντάδα, θά έξεστράτευσεν ως έξεστράτευσεν εναντίον τής Διοικήσεως του Σωματείου μας; Διατί λοιπόν δέν έλεγεν τίποτα από τό έτος 1952 άλλα μετά παρέλευσιν 10 έτίας περίπου και άφού άπεχωρήσαμεν εκ του γραφείου του ήρχισε τά βάλλει εναντίον του Διοικητικού Συμβουλίου και προσωπικάς κατά του Προέδρου αυτού, τά όμιλή και τά γράφει περί παρανομιών άτασθαλιών κλπ. Ό νοών νοήτω.

Συνιστώμεν λοιπόν είς τόν κ. Μαγδάλην τά εγείρει άλλους λόγους συντηρήσεως του και ν' άφιστή ήσυχους τούς άναπήρους και τά θύματα πολέμου νά έξυτηρητώται άνιδιοτελώς από τό Σωματείου των και τόν πληροφοροϋμεν ότι ή πράξις του νά προτρέπη τούς άναπήρους και τά θύματα πολέμου νά ιδρύσων άλλα Σωματεία έν τω Νημό και νά διασπά αυτώ τήν ένότητα των δι' ίδιουτελούς σκοπούς δέν θά μείνι άπαραίτητος.

Έν Πολυγύρω 8-7-1961

Μετά τής: Ο πρόεδρος του Συνδ. Α.Θ.Π. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΩΝΗΣ

ΓΕΝΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

Table with 3 columns: Subject, Passed, Failed. Rows include TAEIS A, B, C, D, E, ΣΥΝΟΛΟΝ.

Έκ τής έκτης τάξεω: όπολύονται οι κάτωθι: Δημ. Γκολής, Ιωάν. Γκοίλης, Έλευθ. Δημητρακούδης, Έλευθερία Καρατζοβάλη, Στεριανή Καρατζοβάλη, Πέτρος Κονιός Άθων, Κογιουνιζής, Κωνστ. Κουσιής, Πέτρος Μαστοροστεργίου, Ιωάν. Μαιεύς, Σταματία Ντουγραματζή, Δημήτρα Ραναβέλλα, Δημ. Σαμαράς, Γεωργία Σαράφη, Σουλ. Σπυριδάκης, Γεώργ. Συροπούλος, Μαρία Τρασαρά, Τριανταφυλλιά Χαρέλη, Δημήτρα Χαριστού, Θεοφανώ Χατζηχαμπέρη.

Εισηγήθησαν διά τό προσεχές σχολικόν έτος οι κάτωθι: Γεωργία Άουγουρίου, Βασιλική Βαβάτση, Άλέξανδρος Βούλαρης, Έμμανουήλ Βιγιαννάς, Αντώνιος Βερροιώτης, Μαρία Γασοφάλλου, Γεώργ. Γερακάς, Θωμαή Γεωργούδα, Άννα Γκλάβα, Άννα Γκοιζαμάνη, Στέλλα Δρογυία, Δημ. Έυαγγελινός, Άδων. Ζάπρης, Δημ. Ζούνης, Άθ. Θεοδωρούδης, Αικατερίνη Ίακωβίδου, Μαρία Κаланτιζή, Στέλλα Κаланτιζή, Πασχαλιά Καραγεωργιάκη, Κωνστ. Καρακωριαζή, Άργυρή Καρατζιουβίλη, Έλευθερία Κατσούνη, Αικατερίνη Κούτλου, Βασιλική Κυργιαφίτη, Μαρία Λιάλιου, Παν. Λιαριγκοβίνος, Δημήτρα Λουβερόη, Κωνστ. Μαντέχος, Άννα Μαστοροστεργίου, Δημ. Μιχαλόπουλος, Άθων Μοδικός, Δημήτρο Μπακίος, Άννα Μπασιλή, Μαρία Μπασιλή, Άρετή Μπάτσιου, Γεώργ. Νίκου ή Παπαδημητρίου, Χριστίνα Ξάκη, Χαρ. Παπαδόπουλος, Χριστίνα Πέγιου, Δημ. Πετέρκος, Μαρία Πλαϊσιά, Δημ. Ρόκος, Χριστίνα Στεργιοϋδη, Γεώργ. Συρογιάννης, Χρήστος Συρίκας, Παναγιώτα Τσοτοπίδης, Άλέξανδρος Τσολάκης, Μανρουδής Χουχούνας.

ΕΟΡΗ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΕΩΣ

Τήν παρελθούσαν Κυριακήν έν μέσω πυκνοτάτου άκοατηρίου ένέετο έν Ίερισσώ έν έπισήμω τελετή ή έπίδοσις 155 βιβλιαρίων ταχυταμειτηρίων είς τούς μαθητάς των δημοτικων σχολείων Ίερισσού, Ν Ρόδων, Οδοσνοπόλεω και Άμυμιλιονής. Τήν έορτήν άναίειν ό δημόσιος κ. Α. Τσιανιάκης όστις έξέθε τήν σημασίαν και σπουδαίότητα από εθνικοκοινωνικής πλευράς και άντιεπέξηλθεν τό θέμα οικονομία-όποταμεινσις μέ θαυμαστήν ορητορικην έκφραστικότητα, γλωσσούτητα και σαφήνειαν ένθουσιάζας τό άκροατήριον.

Έν συνεχεία έπηκολούθησαν ποιήματα και σκέτα από τούς μαθητάς και ή επίδοσις των βιβλιαρίων. Αείζει κάθε έπαινος είς τούς επιθεωρητάς Πολυγύρου κ. Π. Μελετόπουλον και Σιαγείρων κ. Ι. Παπαθωμάν καθ' ότι διά τών έμπνευσμένων έγκυλίων διαταγών παρεκίνησαν τούς διδάλους να εργασθώσι και πρόσ τόν τομέα τούτον. Ελίση: κάθε έπαινος είς τόν προϊστάμενον ταχυδρ. Ίερισσού κ. Ν. Παποζαοίαν όστις διά τών ενεργειών του διοργάνωσεν και τήν τρίτην κατά σειράν τελετήν επίδοσεως βιβλιαρίων και διμοδιδιακόλους των όνών σχολείων όστινες διά τών ενεργειών των οδήγησαν τό κινούργια βλαστάρια είς πνεύμα οικονομίας και άποταμειύσεως, έν τών σπουδαίων τέρων βάρων τής οικονομίας και τής κοινωνίας μας.

Α. ΑΞΙΩΤΗΣ

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

Τήν παρελθούσαν Κυριακήν και έν τω δημοτικώ γηπέδω τής πόλεως μας ή τοπική «ΝΙΚΗ» έξήλθεν ισόπαλος τής «ΘΥΕΛΛΗΣ» Θεσνίκης μέ τέρματα 3-3. Σήμερον ή «ΝΙΚΗ» συναντά τήν «Π.Ο.Κ.» Ν. Κιλικιατίας.

ΔΙΑΚΗΥΕΙΣ

Κατσακείνης κώδων ζυμώσεων έλαιών. Η Ένωσις Γεωργικών Συνόμων Χαλκιχής προκηρύσσει μεσοδικόν διαγωνισμόν ένεργηθόμενον έν Ν Μουδανίοις και έν τούς γραφείσι αυτής τήν 16-7-61 ήμεραν Κυριακήν και όσον 11-12 διά τήν κατασκευήν 10 κάδων ζυμώσεως έλαιών χρησιμοποιήτος 10 τόννων. Οι όροι είσιν κατατεθημένοι έν τούς γραφείοις αυτής έν Ν Μουδανίοις και είς τά έν Πολυγύρω, Νική ής Κασάνδρα και Ν Τριγλία. Παραρτήματα τής όπου οι βουλομένοι δύνανται νά λάβωσι γνώσιν. Έν Ν Μουδανίοις τή 4-7-61 Διά τής Ένωσιν Γεωργ. Συν. Χαλκιχής Ο Διευθυντής ά.α ΚΩΝ/ΝΟΣ ΤΖΕΚΗΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Περίληψις προκηρύξεωσ διαγωνισμοϋ δια κατάληψιν κενών θέσεωσ. Ο δήμαρχος Άρναίας γνωστοποιεί ότι, τήν 2αν του μηνός Αύγουστου του έτους 1961 ήμεραν Τετάρτην και όραν 11ην π.μ. έν τω δημοτικώ και έν όπιο τών άρμόδιων έπιτροπής θά διεξαχθή διαγωνισμός διά τήν κατάληψιν τής κενής θέσεωσ γραφείοσ Β' του Δήμου.

Τό δικαιολογητικά διά τήν συμμετοχήν είς τόν διαγωνισμόν δέον όπωσ υποβληθώσιν είς τόν Δήμον μέχρι τής 22ας Ιουλίου 1961. Περί τών άπαιτούμενων δικαιολογητικών, τών έξεταστών μαθημάτων και λοιπών λεπτομερειών οι βουλομένοι δύνανται νά πληροφορηθώσι εκ του Δήμου και τής Νομαρχίας. Έν Άρνα α τή 20-6-1961 Ο Δήμαρχος Άρναίας ΙΠΠΟΚΡ. ΠΑΧΤΑΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΗΛΩΣΙΣ

Ο ύπογεγραμμένος Δημ Γ ύτας εν Χρήστου, έτών 57, κάτοικος Άγ. Νικολάου Χαλκιδικής, δηλώ ότι ή ύπο τήν έψησισ τής ΕΔΑ κατά τός εκλογάς 11-5-58 ώφειλετο είς παραλίαν μου από έπιτηδίουσ άριστερούσ τού χωρίου μου. Αντιληφθείς τήν πλάνην μου άποκηρύσσω τό ΚΚΕ τήν ΕΔΑ και παρρησίμως αυτώ και ίσως ομοίως και πρόσ τούς είς τό πλεονόν τής πατρίδος μας. Άγ Νικόλαος τή 3-6-1961 Ο δηλόν ΔΗΜ ΓΟΥΤΑΣ

ΟΔΗΓΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΛΟΥΟΜΕΝΟΥΣ

Τά θαλάσσια λουτρά κά νουν πολύ καλό στήν υγεία και δυναμώνουν τόν οργανισμό. Καμιά φορά όμως από άπροεξία ή άγνοια μπορεί νά μάς βλάψουν. Γι' αυτό πριν άρχίσωμε τά μπάνια μας ά; κάνομε μια γενική εξέταση στο γιατρό μας. Αυτό είναι τό πιό σωστό. Καμιά φορά έχομε κάτι πού δέν τό έξέρνομε ούτε οι ίδιοι. Ποιές είναι οι καλλίτερες ώρες για τό μπάνιο; Τό πρωτό 9 έως 12 και τό άπόγευμα 4-6.

Άλλά ά; προσέξωμεν! 3 1) 2-4 ώρες μετά τό φαγητό και ποιέ άμέσως μετά άπ' αυτό. Πόσο πρέπει νά μείνωμε στή θάλασσα και στόν ήλιο; Ο άρχίζομε από λίγο 5' -15' τήν πρώτη μέρα και σιγά-σιγά θά προχωρήσωμε έως 1 ώρα μέσα στή θάλασσα, όχι περισσότερο, γιατί θά κουράση τόν οργανισμό μας και τό μπάνιο στή θάλασσα γίνεται για νά μάς χαρίση υγεία και όχι αρρώστεια.

Άς μάθωμε νά κολυμπά-

Τό πρώτο 9 έως 12 και τό άπόγευμα 4-6. Άλλά ά; προσέξωμεν! 3 1) 2-4 ώρες μετά τό φαγητό και ποιέ άμέσως μετά άπ' αυτό. Πόσο πρέπει νά μείνωμε στή θάλασσα και στόν ήλιο; Ο άρχίζομε από λίγο 5' -15' τήν πρώτη μέρα και σιγά-σιγά θά προχωρήσωμε έως 1 ώρα μέσα στή θάλασσα, όχι περισσότερο, γιατί θά κουράση τόν οργανισμό μας και τό μπάνιο στή θάλασσα γίνεται για νά μάς χαρίση υγεία και όχι αρρώστεια.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ

Έχοντες ύπ' όψει τός διατάξεις του Ν.Δ. 3885/1958 και τός ύπ' αριθ. 3578 τής 12-1-59 και 71806 τής 19-6-59 έγκυκλίους διατάξεις του Υπουργείου θρησκευμάτων και Έθνικής Παιδείας έν σχέσει πρόσ τήν άπό τού τρέχοντος σχολικού έτους 1959-60 μετατροπήν των έπιταξίων Εκκλησιαστικων Σχολων είς έξαταξίους τοιαύτας και έν τή έπιθυμία ήμων όπως ένημερωσωμεν πάντα ένδιαφερόμενον, γνωστοποιούμεν τά έπόμενα:

- α) Αί δυνάμει του Α.Ν. 540/45 (Φ.Ε.Κ. 240) τ. Α' λειτουργούσα Εκκλησιαστική Σχολή (έπιταξίος) μετατρέπονται είς Εκκλησιαστικές Σχολές μέ έξαετή κύκλον μαθημάτων. β) Είς τήν πρώτην τάξιν τής έξαταξίος (νέου τύπου) Σχολής γίνονται δεκτοί πρόσ έγγραφοί, κατόπιν έπιτυχίων εισιτηρίων έξατάσεων, οι έχοντες ένδεικτικόν προηγουμένης εκ τής Τετάρτης πρόσ τήν Πέμπτην Τάξιν των όκτατάξίων Γυμνασίων ή εκ τής Δευτέρας πρόσ τήν Τρίτην των έξαταξίων, μέ διαγωγήν «Κοσμογίατην» και ήλιαν ούχι άνω τών 17) δέκα έπτά έτών. γ) Αί εισιτήριοι έξετάσεις διά τήν πρώτην τάξιν τής έξαταξίος Σχολής θά διενεργηθώσιν από 11 Σεπτεμβρίου έ.ε. και θά ήσχύσων τά κεκανοσιμένα όπωσ τού ήδη ίσχύοντος Νόμου, εκ πρόσ τός έκτεταξίους (π.τ.) Εκκλησιαστικής Σχολής. δ) Αί αιτήσεις και τά λοιπά δικαιολογητικά δέον νά υποβληθώσιν άπαραίτητως είς τήν Διεύθυνσιν τής Σχολής μέχρι τής 5ης Σεπτεμβρίου έ.ε. ήτοι: 1) Αιτήσεις δέντως χαρακτηρισμένης. 2) Ένδεικτικόν προαγωγής Τετάρτης πρόσ Πέμπτην όκτατάξιοι Γυμνασίου ή Δευτέρας πρόσ Τρίτην έξατάξιοι. 3) Πιστοποιητικόν Δήμου ή Κοινότητος ότι ό υποψήφιος είναι χριστιανός ορθόδοξος και ότι έχει ήλιαν ούχι άνω των δέκα έπτά (17) έτών. 4) Πιστοποιητικόν χρηστηθείας και ιερατικού ζήλου ύπο γεγραμμένον παρά τού Έφημερίου τής ένορίας και έπικεκυρωμένον ύπό τού οικείου Μητροπολίτου. 5) Πιστοποιητικόν υγείας και άρτιμελείας. Τό πιστοποιητικόν τούτο θά ένδοθη έν Θεσσαλονίκη ύπό τού Υγειονομικού Έπιθεωρητοϋ, όδος Σχολείων 5 Θεσσαλονίκη. ε) Τά μαθήματα είς τά όποια θά έξετασθή ό υποψήφιος: γραπτός, είναι τά έξις εκ τής όλης τής διδασθείσης είς τήν 4ην τάξιν του 8)ταξίου Γυμνασίου: 1) Θρησκευτικά, 2) Αλγεατά Έλληνικά, 3) Μαθηματικά και 4) Έκθεσις Ίδεών. Ο Πρόεδρος τής Έφορείας τού Ίερισσού Άγ. Όροος και Άρδαμεριου ΠΑΥΛΟΣ Ο Διευθυντής τής Σχολής ΣΗΦΗΣ Γ. ΚΟΛΛΙΑΣ

με. Τό κολύμπι είναι ένα άπό τό καλλίτερα σπόυ, γυμνάζει όλους σχεδόν τούς μύς του σώματος.

Άλλά και στόν ήλιο δέν πρέπει νά μένωμε πολύ και ίδίως χωρίς ένα κάλυμμα στο κεφάλι και γιαλιά ήλιου στα μάτια.

Ο άρχίζομε πάλι σιγά-σιγά από 5' και θά φθάσωμε στή 1 ώρα.

Περισσότερη ήλιοθεραπεία θά μάς κινή ήγκαύματα, ρινοραγία, ήλιόση κλπ.

Όταν πάθωμε μια όδηγηρή σύσπαι στο ένα πόδι (κοινώς κράμπα) τότε πρέπει νά χαλαρώσωμε τό πόδι και κολυμπώντας σιγά-σιγά μέ τό άλλο νά βγοϋμε στή έσηρά.

Μιά έντριβή έλαφρον θά τό κινή καλά, αλλά είνην τή μέρα είναι καλλίτερα νά μη έναμποϋμε στή θάλασσα.

Όταν κολυμποϋμεν πρόσ τά βαθεία νά ύπολογίζωμε και τόν γυρισμό. Άλλέω: θά έξαντλήσωμε τός δυνάμεις μας και δέν θά μποροϋμε νά γυρίσωμε.

Δέν πρέπει νά πέφτωμε άπό ψηλά για μακροβούτια έν δέν ξερωμε καλά τό βάθος και τήν κατάστασι του βυθού τής θάλασσας όπου κολυμπάμε, κινδυνεύομεν νά σπάσωμεν τό κεφάλι μας σέ βράχο ή τήν σπονδυλική στήλη και νά μείνωμε παράλυτοι. Γι' αυτό προσοχή στις βιωτιές.

Όταν βγοϋμε από τή θάλασσα νά σκουπισθώμεν και νά φορέσωμε κάτι στεγνό, άλλοίως μπορεί να κρυώσωμεν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Καθίσταται γνωστόν ότι τήν 29ην Ιουνίου έγένετο ή κλήρωσις λαχειοφόρου άγ.όας τής χειροτεχνικής εκθέσεως των δημοσολών Πολυγύρου και Σιαγείρων. Κατωτέρω παραθέτομεν τούς κερλήζοντας άριθμούς:

- 1. Ο άριθμός 140 άγορασθείς ύπό τού κ. Τσαρχοπούλου Σιαγείρων. 2. Ο άριθμός 127 άγορασθείς ύπό τού κ. Λιβανίδου Γεωργίου. 3. Ο άριθμός 784 άγορασθείς ύπό τής Ρούλας Μαλαμής. 4. Ο άριθμός 356 άγορασθείς ύπό τού κ. Σηλιωπούλου Μαρίου. 5. Ο άριθμός 410 άγορασθείς ύπό τού κ. Στεργιοϋδη Γεωργίου. Παρακαλοϋνται όπωσ προσέλθωσιν, διά τήν παραλαβήν των εκθεμάτων. Η έπιτροπή κληρώσεως

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ο Δασάρχης Δασορχείου Π.Δ. Άρναίας άνακοινού ότι τήν 15ην Ιουλίου 1961 ήμεραν Σάββατον και όραν 10-12 π.μ. είς τά γραφεία του δασορχείου Π.Δ. Άρναίας ενεργείται πρόχειρος μειοδοτικός διαγωνισμός διά τήν μίσθωσιν δύο άνατρεπομένων φορητών αεροπληγών χωρητικότητας 4π3 ή 4π4 λίτρων φορτίου 6 τόννων έκαστον διά τήν χρησιμοποίησιν των είς τό ύπό τού δασορχείου Π.Δ. Άρναίας εκτελούμενα έργα δασικής οδοποιίας μέτρον 25 000 δραχμών. Οι όροι συγγραφής, ύποχρεώσεων και κατατεθειμένοι είς τό δασορχείο Π.Δ. Άρναίας και δύνανται οι βουλομένοι νά λάβωσι γνώσιν αυτών καθ' έκάστην και κατά τός ώρας από 8ην 14ην Έν Άρναία τή 8-6-1961 Ο δασορχης Π.Δ. Άρναίας ΝΙΚ. ΧΑΡΙΣΙΑΔΗΣ

ΕΥΧΕΤΗΡΙΑ

Είς τήν αγαπημένην μας νουνα δεσποινίδα Νίκη Α. Κοκκώλου άρτιετούσα λαβούσα τό πτυχίον τής παιδαγωγικής άκαδημίας Θεσσαλονίκης μέ βαθμόν 9,21 εύχομαι όσούσως καλήν σταδιοδρομίαν. Πολύγυρος ΕΛΕΝΗ Κ. ΣΑΜΑΡΑ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ο πρόεδρος τής κοινότητος Άγίου Παύλου Χαλκιδικής διακηρύττει ότι εκτίθεται είς μειοδοτικόν διαγωνισμόν δι' ένοσηροίσιον προσφορών ή κατασκευήν δικτύου ύδρεύσεως Ν. Ήρακλειας Ηδημιακά ένεργηθήσεται είς τό Κοινοτικό ένοσηροίσιον τήν 9ην του μηνός Ιουλίου έ.ε. ήμεραν Κυριακήν και όραν 12-1 μ. Έγγυθια συμμετοχής όρισθή τό ποσόν των 1.500 δραχμών. Γίνονται δεκτοί έργολάβοι δι' έργα ύδραυλικά ως και έμπειροί τέχναι έχοντες εκτελέση παρόμοια έργα, προϋπολογισμός δαπάνης δραχ. 50.000.

Οι όροι τής δημοπρασίας και τά σχετικά τής μελέτης εύρίσκονται είς τό κοινοτικόν γραφείον και είς τήν Νομαρχίαν Χαλκιδικής. Ο πρόεδρος τής κοινότητος Γ. ΓΚΟΓΚΟΡΗΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Φινερζς μειοδοτικής δημοπρασίας εκτελέσεως έργου

Ο πρόεδρος Κοινότητος Νεοχωρίου Άρναίας διακηρύττει ότι κατόπιν τής ύπ' αριθ. 361/1961 άποφάσεως του Κ Σ έγκριθείσης διά τής ύπ' αριθ. 15686/27-6-61 όμοίας τής Νομαρχίας Χαλκιδικής τήν 16ην του μηνός Ιουλίου 1961 ήμεραν Κυριακήν και όραν 11-12 π.μ. έν τω κοινοτικώ καταστατήματι Νεοχωρίου ένεργηθήσεται τακτική φινερά ά μειοδοτική δημοπρασία πρόσ άνάδειξιν έργολάβου Δ.Σ. διά τήν κατασκευήν του Άρδεντικού φράγματός τής κοινότητος είς θέσιν Μανδράα. Η δαπάνη του έργου προϋσθη είς δραχ. (9.000) ή δε έγγυθια συμμετοχής είς δραχ. (450) είς γραμμίον παρακαταθηκών και δακείων.

Τών όρων τής δημοπρασίας και τής σχετικής μελέτης οι βουλομένοι δύνανται νά λαμβάνωσι γνώσιν είς τό γραφείον τής Κοινότητος και Τ.Υ.Δ.Κ. Νομαρχίας Χαλκιχής. Έν Νεοχωρίω τή 2-7-1961 Ο πρόεδρος κοινότητος ΙΩΑΝΝΗΣ Θ. ΠΑΠΑΓΥΡΙΟΥ

ΒΡΑΒΕΥΣΙΣ ΜΑΘΗΤΟΥ

Κατά τόν διαγωνισμόν «Περί άποταμειύσεως» τής 6ης τάξεωσ του Δημοτικού Σχολείου Άγιου Προδρόμου έπρωτεύσεν ό μαθητής Άρσιτείδης Χαλκιάς όστις και έβραβεύθη παρά τού Ταχυδρομείου Γαλατίας δι' ένόσ κομμάρι άποταμειύσεως.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ο πρόεδρος Σχολικής Έφορείας Ν. Φωκαίας Χαλκιδικής διακηρύττει ότι τήν 16ην Ιουλίου έ.ε. ήμεραν Κυριακήν και από όραν 11ην π.μ. έως 1ης μ.μ. διεξαχθήσεται έν τή πλατείη τής κοινότητος Ν. Φωκαίας (καφενείον Γκινητλή) μειοδοτικός διαγωνισμός διά τήν άνάδειξιν έργολάβου έλαιοχρωματιστικών και ύδροχρωματιστικών έργασιών και έσωτερικών έπισκευών του διδακτηρίου ήμων δαπάνης 10 000 δραχμών δι' εκτελέσεως επί των τριών μονάδων τού τριμλογίου τής μελέτης και είς άκεραίιας μονάδας επί τής εκάτω.

Τά σχετικά μελέτης είναι κατατεθειμένα είς τό γραφείον του κ. έπιθεωρητοϋ δημοτ. σχολ. Πολυγύρου ως και είς τό γραφείον του σχολείου μας. Έν Ν. Φωκαία τή 28 9-1961 Ο πρόεδρος σχολ. έφορείας Χ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ο πρόεδρος τής κοινότητος Έλαιωχωρίου, διακηρύττει ότι τήν 16ην του μηνός Ιουλίου έ.ε. ήμεραν τής έβδομάδος Κυριακήν και όραν 10 π.μ. έν τω κοινοτικώ Καταστήματι θά διενεργηθή ένόπιον έμοϋ, έός κοιν. συμβουλίου και του γραμματέωσ τής κοινότητος, πρόχειρος μειοδοτικός διαγωνισμός διά τήν άνάδειξιν έργολάβου ή έμπειρο τέχνησ κατασκευής δύο (2) ποτιστρών του κοινοτικού ύδραγωγείου, ύπό τούς κάτωθι όρους.

1) Η κατασκευή τού έργου θά γίνη συμφώνως πρόσ τήν ύπ' αριθ. 14161 άπόφασιν του Κ Σ. έγκριθείσαν δι' τής ύπ' αριθ. 15532 έ.ε. άποφάσεως τής Νομαρχίας και βάσει τής διά τής Τ.Υ.Δ.Κ. συνταχθείσης μελέτ. η προϋπολογισμοϋ δαπάνης του έργου είς δραχμ. 5 000.

2) Γίνονται δεκτοί πάσης τάξεωσ έργολάβοι ως και έμπειροί έχοντι παρέχοντες έγγύγνια καλής εκτελέσεως του έργου.

3) Πάσα άλλη λεπτομέρεια οι ένδιαφερόμενοι αίτήσωσι εκ του κοινοτικού γραφείου ή εκ τής Τ.Υ.Δ.Κ.

Έν Έλαιωχωρίω τή 28-6-61 Ο πρόεδρος τής κοινότητος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΠΟΥΡΝΑΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Φέρω είς γνώσιν τού κοινού Κασσινδρας ότι έμβολιάσω άγριοελαόδενδρα μέ μεγαλυτέρας έπιτυχίας παντός άλλου. ΚΩΝΣΤ. Ν. ΧΑΙΡΑΣ Αγραφοϋλάξ Καλλάνδρας